

TORSDAG 3 SEPTEMBER. NR 36/2015

Bort och hem igen

Sidan 20

Ångesten är fängelse och välsignelse

Sidan 12

Utan godhet blir sanningen kall

Sidan 10

► **DENNA VECKA:** BILAGA TILL PETRUS FÖRSAMLING

Allt fler kristna iranier till Finland

Det ökade antalet asylsökande kristna från Iran har föranlett Migrationsverket att se närmare på deras situation. **Sidan 4**

Favoritord: tjäna

Sidan 8

Nationalistisk psalm i Sverige, snäll i Finland

Sidan 5

Bygger vägar till vuxen tro

Sidan 6

Kyrkan tog emot miljöpris

Sidan 5

Guds rappare ut i världen

Sidan 2

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Gamla ord och nya läglar

KP TRADITIONEN är kyrkans rikedom. Traditionen är samtidigt också dess svaga punkt. I tron att det oföränderliga ska vara en garant för trygghet och skydd mot faror är det paradoxalt nog lätt att kyrkans folk klamrar sig fast vid bråte som gör just det: utsätter den för faror.

Kyrkan får aldrig låta sig köpas, kapas eller utnyttjas av främmande intressen, av idéer som inte handlar om kärleken till dess förebild och ursprung, Kristus själv. Balansgången mellan form och tro är därför svår. Den lyfts fram av Mästaren själv i bilden om vinsäckarna. Nytt vin ska inte sättas i gamla vinsäckar, för processen som följer kommer att förstöra både de gamla behållarna och det nya vinet. Det gäller att klarsynt se sin egen position, också i tiden. I samma veva som man erkänner att tron inte är form måste man också se att trons former faktiskt formar själva tron, även positivt. Det handlar om de heliga vanorna som utgör trosskeppets drivankare. De som förhindrar att kursen är lite hipp som happ.

MEN NÄR risken finns att tiden har sprungit ifrån trons uttryck, vare sig det handlar om språk eller rit, behövs det vaksamhet och beslutsamhet. Psalmboken är en textsamling med en viktig ställning i kyrkans liv. Den slits flitigt inte bara av inneketens utan också av dem som deltar i gudstjänsterna sporadiskt eller mycket sällan. Den står för igenkännandet hos de äldre generationerna, men fungerar också som visitkort för de nya.

Med tanke på det senare skulle det vara bra att dra på sig genusglasögonen och läsa texterna genom att ta avstamp i sitt eget sekel. Läsa dem så som våra unga vuxna och tonåringar läser dem, associera som de gör. Det kan leda till en hälsosam förskräckelse. Var det verkligen det här vi ville säga om det vi tycker är så viktigt?

I det skenet är det lätt att hålla med kritiken mot den rikssvenska präst som valde psalmen Fädernas kyrka som konfirmationspsalm. Misstanken om att prästen hade en politisk agenda som rimmade med Sverigedemokraternas ideal är svår att komma ifrån.

Ifall det var så är det ett svek mot det ansvarsfulla ledarskap en herde i kyrkan lovat förvalta. Ifall kopplingen aldrig föll prästen i hågen, så är det en uppvisning i en sällsynt sorglig och endimensionell läskunnighet. Kyrkan står i dialog med det samhälle den ingår i och det kräver också en medvetenhet om tidens strömningar.

PSALMBOKEN används flitigt som andaktsbok. Som andlig läsning tävlar den med Bibeln, frågan är om den inte rentav är mera läst och älskad ur allmänhetens perspektiv. Till skillnad från Bibeln är den en föränderlig textsamling som förvaltas och förnyas. I höst godkänner kyrkomötet förhoppningsvis det tillägg som ska ge kyrkan nya sånger och texter. I den del som står oförändrad finns det säkert psalmer som så småningom är mogna att glida in i den ärofyllda historia där de hör hemma, men det jobbet kräver en ny runda.

”Kyrkan får aldrig låta sig köpas, kapas eller utnyttjas av främmande intressen.”

PROFILEN: DENNIS SVENFELT

”Jag vill förändra musikindustrin och bli accepterad också inom den sekulära musiken.”

Hiphopen är hans predikan

En blivande teolog som vill bli världskänd rappare. Kontrasten är stor mellan Dennis Svenfelts planer. Målet är ett: att följa Guds kallelse och predika hans ord. Vare sig det blir med prästkrage eller i eget skivbolag.

TEXT OCH FOTO: EMELIE MELIN

– När jag var femton introducerade en kompis något av en känd gangster-rappare för mig. Jag blev fascinerad av aggressionen som fanns i musiken, en känsla av utanförskap och ärlighet, berättar Dennis Svenfelt.

Det tog ändå några år innan han förstod att musikstilen lockade honom eftersom han själv bar på mycket ilska. – Efter en tid började jag själv skriva texter och intresset har ökat hela tiden.

Intresset blev en hobby som blev en karriärdröm. I dag är många i Svenfelts hemtrakter i Pedersöre bekanta med artistnamnet Mc D. Hans texter har tre ingredienser: politik, predikan, egna tankar och erfarenheter. Svenfelt vill utmana människor att tänka.

– Jag vill nå ut till så många som möjligt och då känns musiken som ett bra redskap, konstaterar han.

Han inspireras av och plockar bitar från olika artister. En viktig förebild är den kristna rapparen Lecrae.

– Han tummar inte på det han tror på. Han visar att det är fullt möjligt att nå framgång som kristen artist.

Den rappande teologistuderanden

Den kultur som omringar hiphopen fascinerar honom också. Där Dennis Svenfelt sitter på föräldrahemmets terrass klädd i stor svart t-skjorta, silverkedjor och ringar är det svårt att föreställa sig honom stående i en predikstol. Men faktum är att ett flyttlass snart går till Åbo där studier i teologi väntar.

– När jag var ungefär tretton upplevde jag att Gud kallade mig att förkunna evangeliet, berättar Svenfelt.

I den åldern var prästyrket den enda vägen dit han visste om. Men Svenfelt har inte alltid längtat efter att studera teologi. Han har i perioder varit negativ till universitetsstudierna och upplevt att de handlar mer om att ifrågasätta

än att utbilda andliga ledare. Nu känner han ändå att han hittat sin uppgift.

– Det skulle vara skönt att studera i en troende miljö – men vem ska man predika för där?

Svenfelt studerar med inriktning på prästyret. Att han faktiskt blir präst är ändå inte säkert.

– Jag tror jag kommer att jobba med att förkunna ordet, men inte med en prästkrage. Men blir det ändå det klassiska prästjobbet kommer jag att vara nöjd och glad över det också.

Vill förändra musiken

Plan A är nämligen att leva på musiken. Vart Dennis Svenfelt vill nå med sin musik har han klart för sig, även om han är medveten om att planerna kan tyckas storslagna.

– Jag vill bli känd internationellt. Det låter som en kliché men jag vill bli en av de mest framgångsrika och de största. Jag vill förändra musikindustrin och bli accepterad också inom den sekulära musiken, säger Svenfelt.

Målet är att förändra hiphop-musiken och dess världsliga image. En annan dröm är att starta ett eget skivbolag och samla unika artister med liknande budskap som han själv har.

Att det är en lång väg kvar att gå vet Dennis Svenfelt. Det första steget blir att hitta människor som kan hjälpa honom utveckla sin musik och skicklighet.

– Jag måste hitta en DJ, någon som gör beats åt mig. Och så måste jag ha någon som tror på mina drömmar och har den erfarenhet som behövs.

Men det allra viktigaste stödet kommer från ett annat håll.

– Viktigast är att Gud öppnar dörrar och att det är hans vilja att jag ska göra det. Har inte Gud kallat mig kommer det inte att lyckas.

Livet som studerande, både på universitet och utanför, tror han kommer ge mycket inspiration för musiken. Känns studierna utmanade kommer det också att påverka hans texter – han vill försvara tron och ifrågasätta de som ifrågasätter.

Kallelsen starkare än negativa röster

Svenfelt har ibland stött på motstånd och negativa kommentarer på grund av sin musik. Inom den laestadianska väckelserörelsen där han växt upp har en del ansett att det inte är lämpligt att hålla på med hiphop. I ett annat sammanhang fick han höra att det han håller på med är ”djävulens musik”.

– Jag tror det grundar sig i okunskap. Även om han ibland känner att vissa åsikter är fördömsfulla respekterar han människorna bakom dem.

– Jag skakar det av mig ganska bra, men ibland hänger en viss fundersamhet kvar.

Svenfelt hade väntat sig mer negativ kritik för att han rappar om Jesus. Men i stället har han stött på positiva kommentarer och människor som säger att de gillar det han gör i sammanhang där kristen tro inte annars är speciellt populär.

Svenfelts föräldrar håller sig neutrala till sonens dröm om en internationell musikkariär.

– De stoppar mig inte, men de tror också kanske att det bara är en pojkdrom.

Vännerna i sin tur tycker att det är ganska häftigt att Svenfelt satsar på musiken. Om de tror på hans karriärplaner kan han ändå inte säga.

– Det som gör att jag håller kvar drömmen är att jag tror att Gud har kallat mig, säger han.

Under vintern och våren gick Svenfelt en lärjungaskola i Evijärvi. Att han hamnade där kallar han också en kallelse. En vecka innan kursen startade visste han nämligen inte om att den existerade. I Evijärvi fick han lära sig att de intressen vi har inte bara är en slump – det kan vara ett sätt för Gud att visa vägen. Och flera gånger om upplevde han där att han fick sin dröm bekräftad.

KYRKPRESSEN KONTAKTA REDAKTIONEN

Ansvarig chefredaktör
May Wikström
tfn 040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49/
040 831 6545

E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktion i Österbotten
Norrmalmgatan 21 A
68600 Jakobstad
tfn 040 831 3599

Redaktörer:
e-post: fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Emelie Melin
040 831 6748

Christa Mickelsson
tfn 040 831 6788

Johan Myrskog
0404 831 6836

Michaela Rosenback
tfn 040 831 6322

Johan Sandberg
(Österbotten)
tfn 040 831 3599

Sofia Torvalds
tfn 040 831 6748

Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi

Layout: Malin Aho
tfn 040 831 6902

Utgivare:
Fontana Media Ab

Bank: Danske Bank
IBAN: FI34 8000
13011585 40
BIC: DABAFIHH

Paradbild: Emelie Melin

Tryck: Botnia Print,
Karleby

KYRKPRESSEN ANNONSINFORMATION

Annonsredaktör:
Erika Rönngård
tfn 040 831 6614,
annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:
Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
Moms 24% tillkommer

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms.

Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms.

Lämnas in din annons utan extra kostnader via annonsverktyget på www.kyrkpressen.fi! För familje- och radannonser per telefon, mejl eller post tillkommer 5 euro i serviceavgift. Kyrkpressen utkommer normalt på torsdagar och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före. Radannonser bör inlämnas senast kl.12.00 på torsdag

veckan före. För mera detaljer se mediekortet www.kyrkpressen.fi

Annonsförsäljning:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Robin Norrbäck,
tfn 044 027 0293,
Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
eller 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar:
tfn 040 831 6614,
prenumeration@kyrkpressen.fi.

Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss.

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 65 €
Utlandet 84 €

DENNIS SVENFELT vill nå ut i världen med sin musik och sitt budskap. Första anhalten blir Åbo och teologistudier. Studieorten ser han som ett utmanade missionsfält.

DENNIS SVENFELT

20 ÅR, GÅR UNDER ARTISTNAMNET MC D.

UPPVUXEN I KÅLLBY, PEDERSÖRE, MED MAMMA, PAPPA OCH TVÅ ÄLDRE SYSKON.

TYCKER OM ATT DISKUTERA OCH SKRATTA, JAGAR EN DEL OCH TRIVS PÅ SJÖN.

TVÅ FÖREBILDER ÄR DEN KRISTNA RAPPAREN LE-CRAE OCH APOLOGETEN RAVI ZACHARIAS.

Rösterna föll jämnt – lotten avgör assessorsvalet

ASSESORSVAL. Valet av assessor till Borgå stifts domkapitel är ännu inte avgjort, fastän röstningen skedde förra veckan. Två kandidater fick samma antal röster vilket betyder att domkapitlet kommer att dra lott om vem som får posten.

När prästerna ute i stiftet röstade om en ny assessor gick 41 röster var-dera till **Johan Westerlund**,

kyrkoherde i Johannes församling, och **Berndt Berg**, kyrkoherde i Korsholms församling. **Anders Lindström**, kyrkoherde i Ekenäsnejdens församling, fick 40 röster medan de övriga tre kandidaterna alla fick klart färre röster.

På sitt nästa möte den 16 september kommer domkapitlet att kontrollräkna rösterna. Håller det prelimi-

nära resultatet avgör domkapitlet genom lottning vem som blir stiftets prästassessor för tre år framöver.

Johan Westerlund fick största delen av sina röster från Helsingfors och Åbolands prosterier, medan Berndt Berg var överlägsen i Pedersöre och Korsholm. Anders Lindström plockade flest röster i Domprosteriet och Raseborg.

– Det var otroligt jämnt, jag tror att det aldrig har varit så här jämnt. Det är ju lite trist att vi troligen måste dra lott. Det hade varit trevligare för alla om skillnaden hade varit så stor att det blivit klart med en gång. Men det är inget någon kan göra något åt, kommenterar domkapitlets notarie **Clas Abrahamsson**.

”Gör Östnyland till en samfällighet”

SAMFÄLLIGHETER. Lovisa borde inkluderas i den östnyländska kyrkliga samfälligheten för att stärka svenskans ställning. Det här föreslår **Stig Bäcklund**, förtroendevald i Borgå svenska församling, i tidningen Östnyland, medveten om att förslaget är kontroversiellt.

Hans kommentar är en reaktion på en konsultutredning över konsekvenserna av

en samfällighet där församlingarna i Borgå, Sibbo, Pukila, Askola, Mörskom och Borgnäs skulle ingå.

Bäcklund efterlyser en bredare diskussion om hur de svenska församlingarna kan stärkas. Rapporten tar inte ställning till de svenska frågorna.

– Strukturen är inte helig, det är verksamheten som är viktig, säger Bäcklund.

IRAN HAR en lång kristen historia. Vankkatedralen som byggdes i Isfahan på 1600-talet är en av landets 600 kyrkobyggnader. FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

Migri noterar kristna från Iran

FLYKTINGAR. Hälften av de iranier som sökte asyl i Finland i fjol uppgav sin kristna tro som orsak till förföljelsen i hemlandet. Andelen är så pass hög att Migrationsverket Migri skrivit en temarapport om de kristnas situation i Iran.

TEXT: JOHAN SANDBERG

I fjol sökte 95 iranier asyl i Finland. Under de fem första månaderna i år sökte ytterligare 31 iranier asyl. Men hur många av de kristna iranierna som fick asyl uppger Migri inte.

– Vispecificerar bara från vilket land flyktingarna som beviljats asyl kommer, inte på vilka grunder beslutet gjorts, säger **Esko Repo**, direktör på asylbeslutsavdelningen.

Migris statistik visar att 126 iranier fått positiva beslut på sina ansökningar under tiden 1.1.2014–31.7.2015. Under samma tid fick 62 iranier negativa beslut.

I genomgången av förhörprotokol-

len med flyktingarna från Iran noterade Migri att den kristna tron är en vanlig orsak till asylansökan. Det föranledde Migri att se närmare på de kristna situation i landet, vilket resulterade i en specialrapport, under namnet "Suuntaus".

I samma serie har Migri också skrivit rapporter om Nigeria, Ryssland, Irak och flyktingar som saknar medborgarskap.

Oberoende rapport

– Temarapporterna är oberoende och gjorda enligt akademiska kriterier, säger projektchef **Arno Tanner**. De bygger på information från offentliga källor.

Enligt Tanner är rapporten en viktig del i ansökningsprocessen. Den läggs nu till den interna databasen som Migri väger de sökandes egna berättelser mot. Därmed ligger den till grund för beslutsfattandet.

– Vi ser naturligtvis kontinuerligt på alla länder men gör temarapporter endast på de teman som förekommer oftast i förhörprotokollen, säger Tanner. **Kan rapporten också tillämpas på konvertiter från andra muslimska länder?**

– Allmängiltig information i rappor-

ten kan tillämpas också i andra fall, säger Repo.

Konvertiter riskerar livet

Exakt hur många kristna som finns i Iran vet man inte. Det beror på att den iranska staten inte godkänner att muslimer konverterar. Evangelisation är förbjudet och de protestantiska kyrkor som evangeliserar förföljs. Därför har de gått under jorden och bildat små husförsamlingar. Den utvecklingen har eskalerat sedan 2009 fram till 2013 då kyrkorna förbjöds.

Den kristna verksamheten kontrolleras noga i Iran. Det är förbjudet att hålla gudstjänster på persiska, något de protestantiska kyrkorna gjorde tidigare.

Enligt rapporten har myndigheterna inget stort intresse för enskild religionsutövning. Däremot fäster man uppmärksamhet på husförsamlingarna och missionsverksamheten. Konvertiter ses som ett hot mot den nationella säkerheten. Även om det inte finns stöd för det i Koranen anser de flesta muslimiska religiösa ledarna att en muslim inte kan byta religion. Apostasi (att

lämna islam) är vanligtvis förknippat med dödsstraff. Det definieras inte som ett brott i Irans strafflag, men grundlagen gör det möjligt att döma till straff.

Flera personer har åtalats för apostasi. Åtalen har endast i sällsynta fall lett till rättegång och dom. Pastorer som fått de längsta domarna har dömts till mellan sex och tio års fängelse för olika brott som hänför sig till den kristna tron.

KRISTNA I IRAN

- **Av de uppskattningsvis 300 000 kristna i Iran är majoriteteten etniska kristna, armenier (200 000), assyrier och kaldéer (30 000).**
- **De etniska kristna tillhör katolska eller ortodoxa församlingar som varken evangeliserar eller döper konvertiter.**
- **2015 var åtminstone 92 kristna fängslade. Cirka 500 kristna har varit fängslade sedan 2010. I juli i år var 256 av de totalt 907 politiska fångarna fängslade av religiösa skäl. Av dem är 26 kristna konvertiter.**

LITTERÄR KYRKA

Biskoparna intervjuar på bokmässan

Kyrkostyrelsen deltar även i år på Helsingfors bokmessa den 22–25 oktober.

– Kyrkan är där medlemmarna är. Efter som bokmässan har cirka

70 000 besökare och en stor del av dem är kyrkans medlemmar faller det sig naturligt att vara med i arrangemangen, säger **Maria Sten**, sakkunnig vid Kyrkostyrelsen, i ett pressmeddelande.

Kyrkans central för det svenska arbetet finns med i det finlandssvenska kvar-

HELSINGFORS BOKMÄSSA. FOTO: MESSUKESKUS HELSINKI

teret, vägg i vägg med Fontana Media och Kyrkpressen.

– I höstens samtal kommer vi bland annat att tala om mobbing, religionsdialog och wellness, berättar Maria Sten.

Den lutherska kyrkans biskopar medverkar också i år på bokmässan och

har inbjudit varsin författare till samtal.

Under bokmässan samtal biskop **Björn Vikström** om religionsdialog med bland andra **Yaron Nadbornik** från Judiska församlingen och om wellness med bland andra forskaren **Mikael Lindfelt** och Staffettkarnevalens projektle-

dare **Jan-Erik Eklöf**.

På söndag firas gudstjänst på Totti-scenen.

– Lutherska kyrkans aktiva närvaro i arrangemangen kring Helsingfors bokmessa har berikat programutbudet på ett positivt sätt, säger bokmässans programdirektör **Stig-Björn Nyberg**.

Det finns allt mindre jobb för teologer

TEOLOGI. Allt fler teologer är arbetslösa, men universiteten tror inte att det är en god idé att skära i antalet intagna studerande.

TEXT: SOFIA TORVALDS

Mängden arbetslösa teologer har fördubblats under de senaste åren. Cirka fem procent av teologerna är utan jobb, rapporterar tidningen Sanansaattaja. Prästernas arbetslöshetssiffror påverkas av att kyrkan förlorat medlemmar och därmed skatteinkomster. Antalet prästvigningar har också minskat år för år.

Trenden märks också i Borgå stift.

– När en tjänst blir ledig funderar de flesta församlingar om de klarar sig utan att besätta den. Vi prästvigver också allt färre personer eftersom vi prästvigver enligt behov, säger notarie

Clas Abrahamsson vid domkapitlet i Borgå stift.

Men Ismo Dunderberg, dekan vid teologiska fakulteten i Helsingfors, bekräftar att universitetet tar in lika många teologer som förr.

– Det är möjligt att församlingarna trycker onödigt hårt på bromsen, säger han till Sanansaattaja.

– Med tanke på kyrkans framtid är det inte bra om man helt skär bort alla de tjänster som frigörs då de stora åldersklasserna går i pension.

Läget försämras också för religionslärares del. På hösten 2016 träder en reformgällande gymnasiums timkurs i kraft. Då minskar antalet obligatoriska religionskurser från tre till två.

– Redan nu är det svårt att få heltidsjobb om man enbart undervisar i religion, säger Antti Räsänen, som är professor i religionspedagogik, till tidningen Sanansaattaja.

Psalmval väckte storm i Sverige

PSALMDEBATT. En svensk präst som valde strukna "Fädernas kyrka" vid en konfirmation anklagas för nationalistiska sympatier. Prästen motiverar: Den sjungs ju på finlandssvenskt håll. Men det är en halv sanning.

TEXT: MAY WIKSTRÖM
FOTO: CHRISTA MICKELSSON

En rikssvensk präst får kraftig offentlig kritik för att ha använt psalmen Fädernas kyrka vid en konfirmation i Södertäljetrakten. "En politisk markering" menar ledarskribenten vid den lokala Läns-tidningen i en från text som lett till en liten mediastorm.

Prästen är sårad och motiverar sig i Kyrkans Tidning bland annat med att psalmen fortfarande finns i den finlandssvenska psalmboken.

– Det är en psalm som många tycker om. "Fädernas kyrka" tolkar jag som gångna generationer, säger prästen till Kyrkans Tidning.

Tryckte separat blad

Prästen hade låtit trycka upp fyra verser ur den utgångna psalmen på ett separat blad som användes vid konfirmationen för närmare 50 konfirmander.

Fädernas kyrka, med totalt nio verser, ströks ur Svenska kyrkans psalmbok år 1986. Den är skriven av skalden Johan Alfred Eklund 1909 i nationalistiskt patos. Formuleringar som "Kristet och fritt vill Sverige bo, råda för landet allena. Därom i manlig och kristen tro..." är enligt ledarskribenten Tomas Karlsson museala och mossiga nationalistiska värderingar som inte har något i dagens samhälle eller kyrka att göra. Han betecknar prästens psalmval som en omdömeslös politisk markering som rimmar illa i ett sammanhang med unga konfirmander.

Inte samma version

Fädernas kyrkaströks 1986 efter en intensiv debatt i Sverige. Rättsinnehavarna vägra-

NATIONALISTISK YRA präglar den rikssvenska varianten av psalmen Fädernas kyrka, därför ströks den för trettio år sedan. I Finland ingår psalmen i en kortare och mildare variant.

de att stryka och mildra ordvändningarna.

Kuriöst nog godkändes den samtidigt i Finland i en variant som är betydligt fredligare. I den finlandssvenska tappningen är fraserna om Sverige utbytta. Verserna är nedbantade till fyra och versen om "den manliga kristna tron" finns inte alls med.

Emeritusprofessor Karl-Johan Hansson satt med i den finlandssvenska redaktionskommittén och kontaktade rättsinnehavarna.

– Eftersom vår version funnits med i psalmboken 1943 så fick den grönt ljus

från rättsinnehavarna, säger Hansson.

Han upplever inte just den psalmen som problematisk. Däremot finns det psalmer som i dagens ljus kan få honom att haka till i bänken och undra "hur i friden tog vi med den?".

– Psalmer behöver förändras och uttrycka tidens tankar på tidens språk, säger Hansson.

Friar till SD?

Tidens tankar – de ultranationalistiska och främlingsfientliga – är däremot den koppling kritikerna till prästens psalmval gör och där-

för kritiserar. Enligt Läns-tidningen vill Sverigedemokraterna med Jimmie Åkesson i spetsen bland annat ta tillbaka "fädernas kyrka från samhällsomstörtarna". Prästens psalmval friar just till sådana nationalistiska strömningar, är ledarskribentens bedömning.

– Fädernas kyrka är det samlade namnet för Sverigedemokraternas kyrkopolitiska arbete, skriver Karlsson.

Prästen förnekar i Kyrkans Tidning eventuella kopplingar till Sverigedemokraterna och säger sig rösta socialdemokratiskt.

Kyrkan får stort miljöpris

MILJÖ. Ekofasta och miljödiplom är exempel på det arbete som kyrkan gör för miljön. Nu belönas arbetet av Finlands naturskyddsförbund.

TEXT: EMELIE MELIN

Finlands lutherska kyrka har fått erkännande för sitt arbete för miljön av Finlands naturskyddsförbund. Motiveringen är att kyrkan har arbetat kreativt för att gynna miljön och fungerar som en motkraft mot dagens materialism.

– Till kyrkans uppgifter hör att kalla människor till ekologisk omvändelse och trösta dem med ordet om det ekologiska hoppet, säger ärkebiskop Kari Mäkinen. Ur kyrkans synvinkel är det viktigt att ta hand om miljön med tanke på så väl vår gemensamma framtid

som av etiska och andliga skäl. Effekterna av klimatförändringen drabbar allra hårdast dem som redan är i en svag ställning.

Naturskyddsförbundet anser att kyrkan gjort ett värdefullt arbete genom att fördöma miljöförstörelse och tala för en hållbar livsstil.

Konkreta exempel på kyrkans miljöarbete är ekofastan, som uppmanar till att minska klimatförändringar genom en hållbar livsstil under fastetiden, samt det miljödiplom som Kyrkostyrelsen delar ut till de församlingar som förbinder sig att följa kyrkans miljöprogram. Sammanlagt en fjärdedel av församlingarna är i dag med i programmet.

Naturskyddsförbundets miljöpris, som är organisationens främsta utmärkelse, har delats ut sedan år 1980. Det har en gång tidigare tillfallit kyrkan, år 1989.

KYRKAN MEDLEMMAR

Rekordmånga skrev in sig

Under årets första halva skrev över 11 000 personer in sig i lutherska kyrkan, rapporterar Keski-suomalainen, jämfört med knappt 16 000 under hela fjolåret.

En vanlig orsak att skriva in sig i kyrkan är att man vill ta del av någon förrättning, till exempel vigas eller bli fadder. Den största gruppen inskrivna är människor i 30-årsåldern. Många av dem hade tidigare skrivit ut sig. Under årets första sex månader skrev cirka 14 000 personer ut sig ur kyrkan. När många skriver ut sig brukar även antalet inskrivningar öka.

NY ORDFÖRANDE

Är det inte just nu vi borde rikta hjälp till katastrofområdena och till de asylsökandes hemländer?

KD:s nya ordförande Sari Essayah kritiserar biståndsnedskärningarna i sitt linjetal.

DIAKONI EKONOMI

Frivilliga ska ge råd om ekonomi

Frivilliga församlingsmedlemmar kan bli rådgivare för människor som har svårigheter med sin ekonomi, skriver Kirkko & kaupunki. Den enda kvali-

fikation som behövs är att man kan hushålla med sina egna pengar.

– Det här är att nytt sätt att ta med församlingsmedlemmarna i diakoniarbetet. När frivilliga ger råd om ekonomin får vi mer tid att stöda människor socialt, mentalt och andligt, säger Lauri Antti-

la, diakon i finska församlingen i Mejlans.

Det är de finska församlingarna i västra Helsingfors som börjar med den nya formen av diakoni, men idén kommer från Tammerfors. De frivilliga ekonomirådgivarna kommer jobba parvis, efter att ha gått en tre dagars kurs.

”Kyrkan ska möta vuxna som vuxna”

KATEKUMENAT. Respektfulla samtal, de vuxnas plats i församlingen och kyrkans plats i samhället. Med avstamp i gemensam passion för katekumenatet möttes ett trettiotal lekmän och kyrkligt anställda från tre nordiska länder för att diskutera och låta sig inspireras.

TEXT OCH FOTO: EMELIE MELIN

– Hur tänker vi om vuxna församlingsmedlemmar i vår kyrka? frågar **Maria Sten**, sakkunnig i vuxenarbete vid Kyrkostyrelsen.

Frågan är riktad till deltagarna i det nordiska nätverksmötet, som samlats i Träskända för att dela erfarenheter från sina egna församlingar och sammanhang.

I Finland är tre av fyra församlingsmedlemmar vuxna. Men hälften av kyrkans anställda är inriktade på verksamhet för barn och unga. En vanlig tanke inom kyrkan är att man möter de vuxna genom barnen. Men Finland har en miljon singelhushåll. Vuxna är inte en heterogen grupp. Det är viktigt för kyrkan att möta vuxna människor som vuxna.

En undersökning visar att vuxna gärna skulle vara med och planera och ha en uppgift i församlingen, berättar Maria Sten. Det som ofta erbjuds är att koka kyrkkaffe och dela ut psalmböcker.

– För någon kan det vara just det personen vill göra – medan någon annan vill mer.

Ett sätt att integrera de vuxna medlemmarna i församlingen är katekumenatet.

Katekumenat – vad är det?

Ordet kommer från gammalgrekiskan, fenomenet från dopundervisningen i andra århundradets kyrka. En grupp människor träffas och lär sig mer om kristen tro, utgående från sina egna frågor, kyrkoåret och gudstjänsten. Gudstjänsterna firas tillsammans med församlingen och gruppen är med i församlingens förbön. För kyrkan är det en möjlighet att förmedla tro, för dem som vill vara aktiva i en församling är det en ingång.

– Jag tänker att katekumenatet är som en vandring i den kristna tron, säger Maria Sten.

På vilket sätt skiljer det sig från en Alpha-kurs?

– Största skillnaden är att det inte finns något fast kursmaterial, man utgår från deltagarnas egna frågor, säger Sten.

Grupperna leds av lekmän och medvandrare finns med som stöd. I bakgrunden finns en präst som sköter liturgi och själavård.

Elisabet Lindow introducerade katekumenatet i Svenska kyrkan på 90-talet. Hon hade längtat efter en verksamhetsmodell som kunde avslutas efter en tid och välkomna nya människor.

Hon värdesätter de steg framåt i tro som de fyra olika gudstjänsterna i katekumenatets kyrkoår utgör: Katekumenerna välkomnas, växer, fördjupar sig och sänds ut. Katekumenatet kan vara vägen till dop och konfirmation, eller till bekräftelse för den som redan är konfirmerad.

– Jag kan inte tänka mig församlingsarbetet utan katekumenatet. Det är ett väldigt enkelt sätt att arbeta som ger påfyllning i församlingen. Människosynen är att varje människa är en gåva till församlingen. Vi ska ta emot alla med lika stor kärlek, säger Lindow.

Det andliga sökandet kommer inte att försvinna och i framtiden behövs det en form för dem som tappat kontakten med kyrkan och vill återvända.

De nordiska erfarenheterna visar att katekumenatet kan användas på olika sätt: I samtalsgrupper för medelålders män eller som en andra chans till konfirmationen för unga vuxna. Målet är att på något sätt hitta en plats och uppgift i församlingen; att använda de gåvor man rustats med.

– Här finns bron mellan den lilla gemenskapen och gudstjänsten, säger **Ulrik Sandell**, kyrkoherde i Grankulla.

Vem är det som deltar i era katekumenatgrupper?

Frågan kommer från en av de svenska

SPRÅK VAR ett överkomligt hinder när deltagare från tre nordiska länder samlades för att diskutera sina erfarenheter av katekumenatet. Skillnaderna mellan länderna väckte nyfikenhet och födde inspiration.

deltagarna i nätverksmötet, som just fått veta att nittio procent av åldersgruppen i Finland konfirmerar sig. Så vad söker alltså de som vänder sig till katekumenatet?

De söker något djupare, är svaret. – I tonåren styr hormonerna. Konfirmandlägret var roligt, men i tjugo-femårsåldern söker man något annat, föreslår **Juha Luodeslampi**, sakkunnig i vuxenarbete vid Kyrkostyrelsen.

– Jag är ett bra exempel på en vanlig församlingsmedlem som går i kyrkan på söndagar, börjar **Eeva-Liisa Yrttimaa** som själv varit med i en katekumenatgrupp och fungerat som medvandrare för en.

– Som ung var jag mycket aktiv i församlingen. Efter det sökte jag mycket länge min plats.

Yrttimaa erkänner att hon hade fördomar när hon först hörde om katekumenatet, men gick nyfiket med för att hitta en annan plats än den i kyrkbänken.

– Det är den vanliga människans plats att fundera och grubbla, konstaterar hon nu.

Erfarenheterna visar att människor i alla åldrar deltar i katekumenatgrupper. Det som väcker intresset kan vara allt från en livskris till barn i frågeåldern. Maria Sten har även mött nyföreländare som velat ta reda på vad kristen tro är och i Frankrike har katekumenatet blivit ett sätt för invandrare att integreras i samhället.

Goda tankar för hela församlingen

Hur man ska få med fler människor i katekumenatet är en viktig fråga, tycker Eeva-Liisa Yrttimaa. Annars blir det ett stort bortfall i församlingen när de nu aktiva medlemmarna åldras.

Undersökningsresultat som Juha Luodeslampi rapporterar tyder på att hon har rätt. Den överlägset största gruppen i kyrkan är unga urbana vuxna som har en mycket svag an-

Vad varje nära anhörig borde veta?

Fritt informationspaket samt kostnads kalkyl hos oss

ESBO BEGRAVNINGSBYRÅ

Esbo centrum | Esboplatsen 7

Tel (09) 7002 4828 | espoon.hautautoimisto@saunalahti.fi

www.espoonhautaus.fi

Broder Yun

Talesman för den kinesiska missionsrörelsen "Tillbaka till Jerusalem"

Fred 4 sept 19.00 Närpes, Filadelfia

Lörd 5 sept 19.00 Kvevlax, Elim

Sönd 6 sept 11.00 Vasa, Sion

Sönd 6 sept 16.00 Jakobstad, Luth. förs-centret

LJUS I ÖSTER

www.ljusioester.se

Juridisk byrå

HENRICSON & KIETZ

Kungsg. 7, 10600 Ekenäs
henricson.kietz@surfnet.fi

050-555 3616
0400-470 709

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945

BEGRAVNINGSBYRÅ

ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS
www.arnasborg.fi

Tel 612 9890
Jour 0400 977 000

”En tanke är att varje människa är en gåva till församlingen. Vi ska ta emot alla med lika stor kärlek.”

Elisabet Lindow

Åhörarna håller med. Någon påpekar att respekt speglar Guds hållning mot människan. En annan konstaterar att det är lättare att acceptera åsikter man kan ta på allvar: Det är lätt att skratta åt någon som tror på bastutomten. Också på nätet är respektfull dialog svår.

När samtalet går in på gränsen mellan helighet och yttrandefrihet blir diskussionen om respekt intensiv. Hur besvarar man provokationer respektfullt så att en dialog kan uppstå?

Måste finnas för att kunna möta

Att möta vuxna som har en svag kontakt till kyrkan, att visa respekt också när den inte visas en själv – det hör ihop med kyrkans synlighet i samhället. Från tiden när kyrkan byggdes mitt i byn har dess offentliga roll minskat betydligt.

– Jag tycker det är tråkigt när man tar steg tillbaka från det andliga perspektivet och förstelsen av religion, säger Ulrik Sandell. Det finns risk för att det blir så neutralt att det blir nästan ingenting.

Om kyrkan ska kunna möta och bjuda in människor måste det finnas en närvarande församling att bjuda in till. Och den finns inte om inte lekmännen får vara aktiva och ha en uppgift. Här får katekumenatets tankar vara en god förebild.

– Om vi kan uppleva att vi möter människor och människor känner sig sedda har vi redan nått halvvägs, säger Sandell.

OM KATEKUMENATET

- **En grupp** ledd av lekmän där vuxna får fördjupa sig i kristen tro utgående från egna frågor.
- **Ett mål** är att hitta en plats och uppgift i församlingen.
- **Har ursprung** i den tidiga kyrkans dopundervisning och har alltid funnits i katolska kyrkan i någon mån.
- **Ordet kommer** från grekiskans *katechein* som betyder vägleda, handleda, undervisa.
- **Har funnits** i Finland i tio år, med aktivt samarbete över språkgränsen.
- **I Borgå** stift har grupper ordnats i Vasa, på Åland, i Esbo och i Helsingfors.

ELISABET LINDOW tog katekumenatet till Sverige, inspirerad av den anglikanska och romersk-katolska kyrkan.

knytning till församlingen.

– Människor är intresserade av lättsmälta saker och korta rubriker, vi vill njuta – äta gott, åka till Kanarieöarna, kolla Facebook, säger Luodeslampi och konstaterar att det förklarar både populismens politiska framgångar och kyrkans svårigheter.

Katekumenatet kan genomsyra hela församlingens verksamhet, tycker Elisabet Lindow. I församlingar i Sverige där hon varit kyrkoherde har hon satt alla nyanställda och förtroendevalda i katekumenatgrupp. Det har gett arbetet en ny dimension.

Ulrik Sandell föreslår att det går att låna bärande tankar och strukturer från katekumenatet in i annan verksamhet, som inte kräver att människor binder sig vid ett långt projekt.

Till de goda bitarna hör bland annat det respektfulla samtalet.

– Jag tror att respekten håller på att bli en bristvara i vårt samhälle, säger Sandell.

PÅ TVÄREN ERIKA RÖNNGÅRD

Äta blåbär i skog – ett underskattat nöje

Aldrig förr har jag plockat så mycket blåbär som under årets semester. Jag har maxat semesterkänslan genom att äta blåbär på frukostyoghurten morgon efter morgon.

För att hålla blåbärsförrådet fyllt har jag alltså travat iväg till skogen var och varannan dag, alltid med minst ett par extra burkar med tanke på frysen och vintern.

Jag har plockat ensam och med sällskap, men sist och slutligen är man ändå ensam med sin skogsupp-

levelse och sitt koncentrerade plockande.

Jag har plockat tills den sista burken var fylld och först då har jag börjat äta blåbär på allvar, som om ätandet av blåbär i skog är ett sista desperat försök att skrapa åt sig mer bär än vad som ryms i burkarna.

En dag när mitt sällskap i skogen låg en burk efter mig i plockandet och jag hade gott om tid att låta händerna gå från blåbärriset rakt till munnen slog det mig att det ju egentligen är så här blåbär ska ätas.

Förvisso älskar jag yog-

hurt med blåbär, detta även vintertid när blåbären mellanlagrats i frysen. Men i en sommarkog som doftar intensivt av fuktig mossa, barrträd och getpors smakar bären helt annorlunda och mycket rikare.

Semestern tog slut före blåbären men insikten om

att det är ett underskattat nöje att äta blåbär i skog stannar kvar trots att vardagen mycket snart följs av hösten. Hur många andra upplevelser måste jag först samla på hög innan jag kan förstå att jag egentligen borde njuta av dem i stunden?

VÅGA FRÅGA

Små bitar i taget

JAN-ERIK NYMAN är prost och pensionerad kyrkoherde och svarar på läsarfrågor om tro och kyrka.

Jag vill läsa Bibeln regelbundet men kommer inte igång. Var och hur ska jag börja? Jag har både familj och jobb och ofta kör vardagsbestyren över alla fina planer.

DE TVÅ första orden i din fråga är de allra viktigaste. ”Jag vill”. Allt det andra handlar om praktiska omständigheter, som i sig kan vara nog så knepiga att tackla, men som ändå är hanterbara om man ”vill”.

Det är fint med människor som vill läsa Bibeln. Det kan man göra i alla livets förhållanden. I Bibeln finns ord att

använda när man är så lycklig att man inte hittar egna ord för sin lycka. Där finns tröst att hämta när man är ledsen. Där finns råd om hur vi ska leva inför Gud och tillsammans med varandra. Den här korta och svepande uppräkningsen gör jag bara för att antyda att man kan läsa Bibeln utgående från den egna livssituationen. Vill man göra det finns det rätt gott om litteratur som hjälper oss på traven med sammanfattande rubriker som: sorg, glädje, sjukdom, tvivel, tro, lycka, stress, utmattning. Går man till våga på det här sättet får man kanske inte direkt fatt på de stora linjerna i Bibelns budskap, men man får i stället ord som talar direkt in i den aktuella livssituationen.

ÄR DET Bibelns innehåll och huvudsakliga budskap man vill få del av är det kanske inte på det ovanbeskrivna ”problemcenterade” sättet man tar sig an Bibeln. I stället börjar man helt enkelt läsa. En del börjar i Första Mosebokens första kapitel med målsättning att läsa sig igenom hela Bibeln fram till Uppenbarelsebokens sista kapitel. Ibland sätter man till och med tidsramar för sig. Projektet får ta ett år. Andra följer upplagda bibelläsplaner som också de ger en genomgång av hela Bibeln på ett eller två år eller längre tid. Har man tillgång till nätuppkoppling och söker på ordet ”bibelläsplan” möts man av långa rader av planer, också sådana som kan laddas ner och printas ut. De flesta församlingar brukar tillhandahålla bibelläsplaner på sina bokbord.

HAR MAN ont om tid tycker jag att *Dagens lösen* är en bra bok att använda. Den är ju främst en andaktsbok, men ger två korta bibelord för dagen och en bön. Till detta fogas dagligen en text ur Gamla Testamentet och en ur Nya Testamentet. Texterna för söndagen följer kyrkoårets texter.

De flesta församlingar har grupper där man läser Bibeln. De ger ofta fördjupande studium av texterna. Har man möjlighet att haka på en sådan får man en andlig och social gemenskap på köpet.

Bibelläsandet skall ju inte vara någon ”nackknäckarsystemsättning”. Låt läsningen bli en stilla stund med Jesus i stället. Lycka till med läsandet!

Fråga KP:s expertpanel

I KP:s frågespalt besvaras frågor om tro och andlighet av präster i den lutherska kyrkan. Frågor om relationer, hälsa, familj och fostran besvaras av sjukskötare och kyrkans familjerådgivare. Redaktionen behöver ditt namn och dina kontaktuppgifter, men du får gärna ställa din fråga anonymt i tidningen. Redaktionen väljer och editerar frågorna. Adressen är redaktionen@kyrkpressen.fi eller Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors. Märk kuvertet ”FRÅGA”. Panelen besvarar frågor endast i tidningen.

TIDEN I New York var en mörk tid i Isabella Lundgrens liv. – Det gränslösa och hämningslösa liv jag levde var ett symptom på något annat, säger hon. FOTO: IZABELLA NORDFJELL

UPPBROTT. Som 18-åring gjorde hon blixtkarriär som jazzsångerska i New York. – Men inom mig växte mörkret och det var ett gränslöst liv utan hämningar, säger Isabella Lundgren. Nu utbildar hon sig till präst i Stockholm och tycker att syndabekännelsen är det allra bästa i mässan.

Det är vid branten man förändras

TEXT: SÖREN VIKTORSSON

Det är en nästan smärtsamt vacker sommarmiddag, när jag träffar **Isabella Lundgren** vid ingången till Storkyrkan i Gamla Stan. I denna anrika katedral, invigd på 1200-talet, har hon hittat sitt andliga hem.

– För andra året i rad jobbar jag här i Sommarkyrkan. Vi är tre prästkandidater som håller gudstjänster och mässor samt guidar och ber varje timme.

Platsen för intervjun är bokad på övre våningen i Sjalakoret, det rum där prästeståndet fordom hade sina möten. Inget i Isabella Lundgrens bakgrund pekade mot att hon en dag skulle studera teologi och – ett ord hon formligen älskar – ”tjäna” här.

Den musikaliska ädran, däremot, upptäcktes tidigt av föräldrarna.

– Redan som treåring började jag titta på Disney-filmer och plockade väldigt snabbt upp både text och musik. Där satt jag och sjöng med i Lilla sjöjungfrun och Alladin och spolade tillbaka och lyssnade om och om igen.

– När jag blivit litet äldre började jag lyssna på mammas skivor; **Billie Holiday** och **Ella Fitzgerald** med flera. Uppenbarligen tyckte jag det var väldigt roligt, eftersom jag stod i timalt och sjöng till de där skivorna.

Musikklass och sedan en estetisk gymnasielinje med ännu mera musik i Karlstad. Körsångare i Värmlandssoperan. Soloframträdanden.

Bort från Sverige

En allt starkare längtan bort till något vidare än de värmländska skogarna växte sig fram.

– När jag fyllde 18 fick jag en summa pengar av mina föräldrar. Det räckte till en biljett till New York. En 25 år äldre kusin bodde i förorten New Jersey och det var ju till en början skönt för mina föräldrar.

Efter fyra veckor insåg Isabella att detta inte var hennes melodi, slirade en smula på sanningen och förklarade att hon hittat ett boende inne i New York City.

I Greenwich Village sprang hon på ett café som hade ”Open mic night”.

”När jag dör vill jag veta att jag ansträngt mig för att leva ett rättvist och vackert och uppriktigt liv.”
Isabella Lundgren

– Där gick jag in med min stora IKEA-kasse och min ryggsäck. Så kom det fram en tjej som jobbade i baren och frågade ”Vart är du på väg?”

– Jag svarade att jag heter Isabella, kommer från Sverige och söker någonstans att bo. Men hittar jag inget kunde jag kanske sitta på ett kafé?

– Hon skakade på huvudet, bjöd hem mig, och där bodde jag de tre första månaderna.

Den kvällen inleddes Isabella Lundgrens amerikanska karriär. Hon framförde en av sina egna kompositioner till eget pianokomp.

– Efter tre månader kunde jag flytta in i en lägenhet i Brooklyn med två amerikanskor och en engelska. Och så blev jag antagen till musikhögskolan New School University, där jag studerade i två år.

Under fyra år i The Big Apple kom hon att bo på ett flertal adresser, spela med ett stort antal konstellationer musiker och sjöng till och med vid några tillfällen i Woody Allen Jazz Band.

Det låter som en glassig Hollywood-film?

– Kanske det. Men det jag kände var något annat än det jag visade upp. För jag kände varken lycka, tillförsikt eller hopp.

Två valmöjligheter

Isabella Lundgren har i intervjuer varit ytterst sparsam med detaljer, klart är dock att alkoholen spelade en roll i det destruktiva livet över there.

– Man kan säga att det var en mörk period i mitt liv. En period då jag fattade många dumma och ogenomtänkta beslut och försatte mig själv i stora faror.

– Jag tror de flesta människor har ett svart hål, mer eller mindre stort. Det gränslösa och hämningslösa liv jag levde var ett symptom på något annat, som jag visste jag var tvungen att ta tag i.

Demoner?

– Javisst! Och dem måste man prata om. Annars kommer de ut i form av missbruk eller destruktiva relationer och åter upp en inifrån.

För Isabella Lundgren skedde ”omvändelsen” inte på vägen till Damaskus, utan var snarare ett beslut fattat på rationella grunder.

– Det är vid branten man förändras

och inser att man har två valmöjligheter. Antingen hoppar du ner i avgrunden eller så går du tillbaka och lever på ett annat sätt än tidigare.

Hon åkte hem igen till föräldrahemmet i Karlstad. Så några privilegierade månader, då hon utan prestationskrav kunde börja omforma sitt liv.

– Samtidigt som jag ofta kände en stor meningslöshet, fanns även en känsla av mening. Och jag valde att fråna och med nu bygga mitt liv på den meningsfullheten.

Valet resulterade i en ansökan att studera teologi och hon antogs till Teologiska Högskolan, THS, i Stockholmsförorten Bromma.

– Jag har hela livet haft en nyfikenhet gällande religiositet, kyrka och andlighet. Och jag kände ett slags behov av att ”tjäna” och göra något betydelsefullt.

– Att utbilda sig till präst var för mig en helt ny tanke. Som många andra i det sekulära Sverige är jag döpt och konfirmerad och hade gått på högtidsgudstjänster, men inte mer.

– Man kan säga att jag behövde idén om Gud i mitt liv, för det världsliga kändes otillräckligt. Jag hade en paus på nästan ett år då jag inte sjöng något alls.

Men i dag har musiken återfått sin centrala roll i Isabella Lundgrens liv. Så till den grad att hon förra läsåret tog ett sabbatsår i studierna.

År 2012 kom kritikerrosade debutskivan *It had to be you* och i fjol släpptes den än mer lovordade *Somehow life got in the way*.

Två låtar på sistnämnda skivan är författade och tonsatta av Lundgren. En av dem bär motiv ur Psaltaren.

Jag ber henne sjunga a capella, men då ler hon och plockar istället fram sin smartmobil och snabbt fylls Sjalakoret av ljuvlig musik. ”A time to be born, a time to die, a time to play, a time to...”

Hur ser din skaparprocess ut?

– Den kräver tålmod och tid. För om jag skriver något vill jag att det ska ha substans.

Du är ganska sträng mot dig själv?

– Jag har nog blivit det, för jag vill inte slösa bort min tid. När jag dör vill jag veta att jag ansträngt mig för att leva ett rättvist och vackert och uppriktigt liv.

Två år har Isabella Lundgren kvar

av sina studier. Hon är redan antagen som prästkandidat och för att fullt ut tillträda ämbetet krävs ytterligare två studieår.

– Det är svårt att få ihop studier och jobb. Musiken är min försörjning och jag tar inte studielån, berättar Isabella som i höst bland annat ska turnera i Tyskland och Japan.

I våras hann hon med framträdanden i Helsingfors och Vasa.

– Jättehärligt båda gångerna! Och så roligt med en väldigt blandad publik. Det känns som att det finns ett brett musik- och jazzintresse i Finland.

En tredje skiva är också på gång.

– Allt är klart, vi ska bara spela in den. Bandet består förutom mig själv av pianisten **Calle Bagge**, basisten **Niklas Fernkvist** och **Daniel Fredriksson** på trummor.

Den här gången har Isabella Lundgren skrivit alla texter samt musik, det sistnämnda delvis tillsammans med pianisten Bagge.

Också denna gång finns en andlig dimension. Hon tar upp sin smartmobil igen och ger ett exklusivt smakprov från låten *Not the opposite*, där hon hämtat inspiration från den tyske teologen **Paul Tillich**s tankar om tro och tvivel: ”I held on to you, when the winds rocked my road. I trusted your presence when loneliness caged me”, ljuder det i Sjalakoret.

Rannsaka sig själv

Så lämnar vi kyrkan för en kort promenad i Gamla Stan. Solen bränner och ljuset smeker gränder och präng.

En sista fråga bara:

Hur var nu det här med syndabekännelsen?

– Av fullt förstälige skäl är den problematisk för många, eftersom ordet så ofta missbrukats. Det hebreiska ordet för synd betyder ”att missa målet, så det handlar inte om att påpeka att människan i sin natur är fel.

– Istället handlar det om att belysa de mörka delarna av vårt liv, så att vi kan få bättre självförståelse och fatta mer kärleksfulla beslut nu och i framtiden.

– Vi kan bara bygga en bättre värld när människor är redo att möta och rannsaka sig själva. Det är för mig vad som sker i syndabekännelsen!

SANNING. Sanningen är inte relativ. Den är absolut. Men var hittar jag sanningen och varför är den viktig? – I Bibeln är sanningen aldrig neutral utan något man lever ut, säger den svenske teologen och författaren Magnus Malm.

Sann mot jaget

TEXT: JOHAN MYRSKOG

Vi präglas av en tid där sökandet efter sanning kanske är starkare än någonsin. Det finns också fler röster än någonsin som gör anspråk på att ha sanningen. Har då kristendomen tappat bort sanningen om vårt ursprung och vår identitet, eller är den fortfarande lika aktuell som den varit sedan Jesus dagar? "Sanningen ska göra er fria", står det i Bibeln. Jesus ord fortsätter skapa förvåning och frågor trots ordens klarhet. "Sanningen ska göra er fria."

Vad betyder det att leva ett liv i frihet? Frihet är ett ord som vi i vår tid känner starkt för. Vi vill vara fria människor. Ändå finns det brutenhet, bundenhet och lögn överallt. Ska sanningen verkligen göra oss fria, och vilken är egentligen den frihet vi som människor söker?

Sanningen är inte relativ

Vi frågar som **Pilatus**: Vad är sanning? – Det är en fråga som det inte går att svara på, säger **Patrik Hagman**, teolog och författare.

– Ordet sanning, som vi använder det, syftar på sätt att beskriva verkligheten som vi lever i. Men det är viktigt att skilja på sanningen i sig själv och vår förmåga att förstå och uttrycka den.

Centralt för Hagmans tankar kring sanning är att vårt språk inte räcker till för att beskriva sanningen. Han betonar att det därför är så farligt då någon stiger fram och säger sig ha sanningen.

– Den som tror sig ha hela sanningen anser samtidigt att alla andra har fel. Sanningen finns men vi har inte förmågan att formulera den fullt ut.

Enligt Hagman grundar sig ett samhälle på att det finns någon slags sanning som människorna tror på.

– Samhället i sig är en idé om san-

ning. Det finns ingen möjlighet till gemenskap om man inte delar något slags gemensam sanning.

Tron på det sanna är enligt Hagman förutsättningen för all mänsklig verksamhet.

– Om vi inte tror att sanningen finns blir allt mänskligt strävande – vetenskap, konst, journalistik, religion – meningslöst. Det är sökandet efter sanningen som gör oss till människor.

En lösning som är populär i våra dagar är att förneka sanningens existens. I något slags oreflekterad relativism säger man att det inte finns någon sanning.

– Ett vanligt påstående är att sanningen är relativ, det är ett slags vulgär tolkning av en postmodern syn. Men det att vi tolkar sanningen på olika sätt betyder inte att den inte finns.

Patrik Hagman nämner att våra sätt att se på sanning ibland kolliderar.

– Kulturmöten är svåra, det beror på att olika kulturer närmar sig sanningen på olika sätt. Men man kan inte lösa dessa problem genom att hävda en uppfattning om sanningen. Snarare måste vi hitta sätt att leva fredligt med den som har andra uppfattningar om sanningen än vi själva. Att acceptera olikheten.

Sanning, godhet och skönhet

Från **Platon** ända fram till **Kant** diskuteras sanningen sällan för sig själv utan hörde alltid ihop med godhet och skönhet.

– Dessa tre var intimt sammankopplade. I det äldre tänkandet tänkte man att sanning starkt hörde ihop med harmoni och det är först i det moderna tänkandet som man börjat se på sanningen utan dessa andra attribut. Men om man inte relaterar sanning till godhet och skönhet blir sanningen hård och kall, det rena resonandet, säger Hagman.

FYRKANTIG KLOSS och runt hål går inte ihop. Sanningen finns och den är inte relativ. Men vår förmåga att förstå och uttrycka den är begränsad. FOTO: ISTOCK

Patrik Hagman menar att det går att återuppliva sanning, godhet och skönhet förenade i harmoni, förutsatt att vi i vårt språk klarar av att se på sanningen ur det perspektivet.

– Om vi tänker oss att det finns en skönhetsaspekt i sanningen så är det så. Vetenskapen kan ge oss en god teori om verkligheten men den sanning människorna söker handlar om något mer än det.

Lögner och synd

Hur är det med oss själva? Hur påverkar sanningen våra liv, och på vilket sätt gör den oss fria?

– Jag tycker att all kristen moral kan sammanfattas i strävan efter att vara sann. Ger vi upp det har vi ingen grund för vår moral.

Patrik Hagman menar att den viktigaste frågan är hur vi blir sanna människor.

– Annars bestäms våra liv av lögn. Synd kunde definieras som att ljuga för sig själv och frälsning kunde definieras som befrielse från falska verklighetsbilder.

Som exempel nämner Hagman det aktuella ämnet invandring.

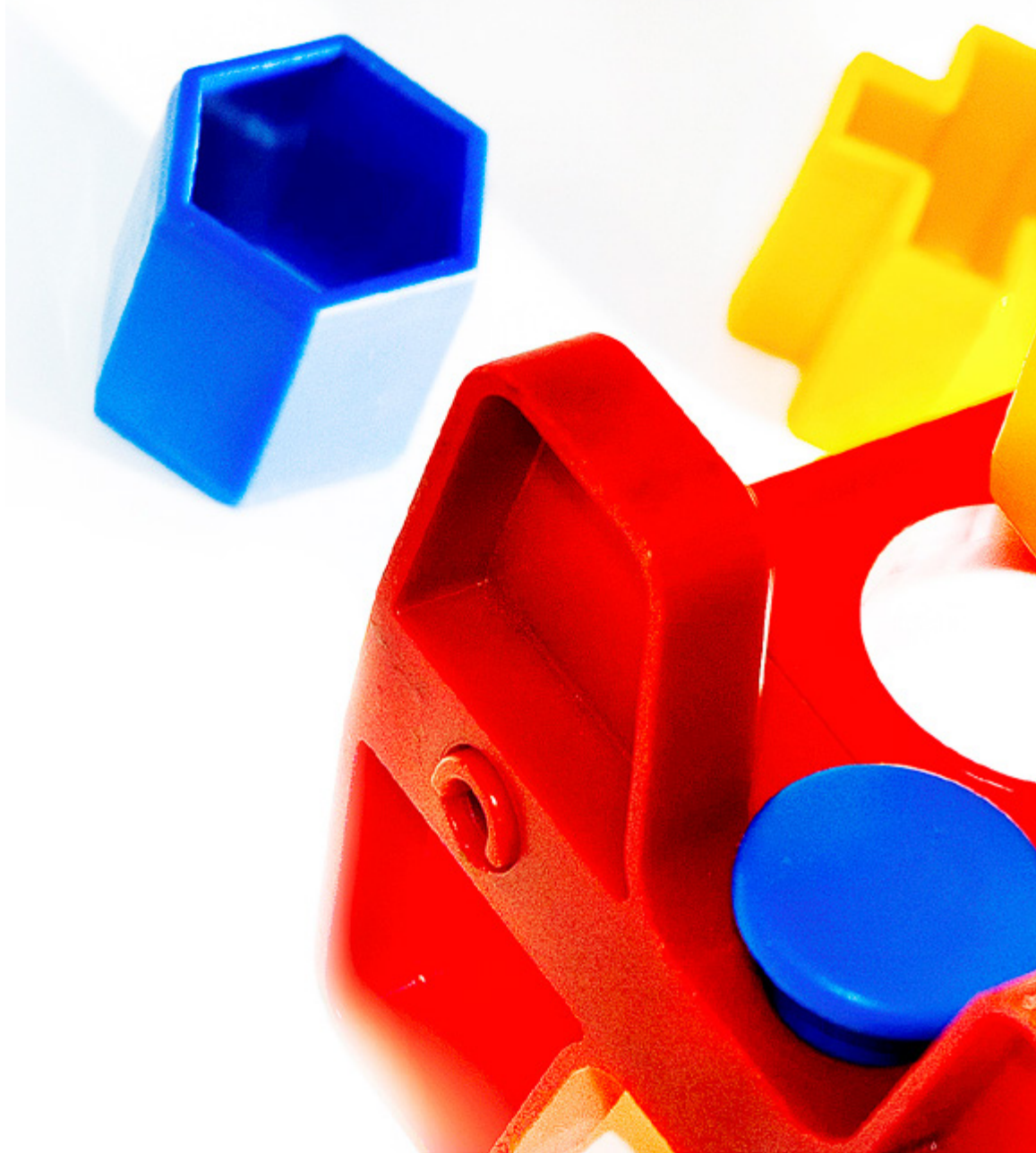
– Om vi lever med en verklighetsuppfattning att alla problem vi har beror på invandrare så kommer vi aldrig att bli fria från destruktiva tankemönster. Men sanningen ger oss möjligheten att leva fria liv där vi kan se skönheten i verkligheten. Invandraren behöver inte vara ett hot utan kan berika våra liv.

Är då all vår bundenhet orsakade av lögn?

– Vi kan vara bundna dels av sådant vi inte kan påverka och sådant vi kan påverka. Om vi kan påverka vår bundenhet tror jag att det är för att vi ska pat bundenheten genom att ljuga för oss själva. Då kan sanningen göra oss fria. Alternativet är att tvinga fram sanningen med våld och mera lögn.

Så sanningens fullhet finns hos Gud?

– Den är en aspekt av Gud. Liksom skönhet och godhet. Jag tror att alla människor tror att det finns en sanning om verkligheten, även om man kanske inte säger det explicit. Somliga kallar det Gud och somliga kallar det

”Det handlar om att upptäcka sig själv i stället för att uppfinna sig själv, som vi så gärna vill göra i vår postmoderna kultur.”

Magnus Malm

något annat. Det speciella med kristendomen är att vi tror att denna djupaste sanning om verkligheten bryr sig om oss och vill oss väl.

Sanningen är inte neutral

Den svenske teologen och författaren **Magnus Malm** har också funderat mycket på frågan om sanning.

– Sanning är världen så som Gud ser den. Det tycker jag är en bra definition. Om vi kommer åt den eller inte är en annan sak men sanningen finns, oberoende om det är frågan om sanningen om oss själva eller sanningen om naturlagar.

Malm betonar också att sanningen inte är relativ, och att den är helt knuten till Gud.

– Det är väldigt begränsade delar vi kommer åt. Det jag har märkt under mitt arbete inom självvård och andlig vägledning är att det handlar om att själv upptäcka vad Gud redan har sett. Det handlar om att upptäcka sig själv i stället för att uppfinna sig själv, som vi så gärna vill göra i vår postmoderna kultur.

Sanning är något som aldrig är neutralt i Bibeln.

– I hebreiskan kunde sanning också översättas till trofasthet. På hebreiska talar man om att leva och göra sanningen, den är alltså kopplad till rätt och fel. Så att leva sant kunde betyda att leva rättfärdigt, säger Malm.

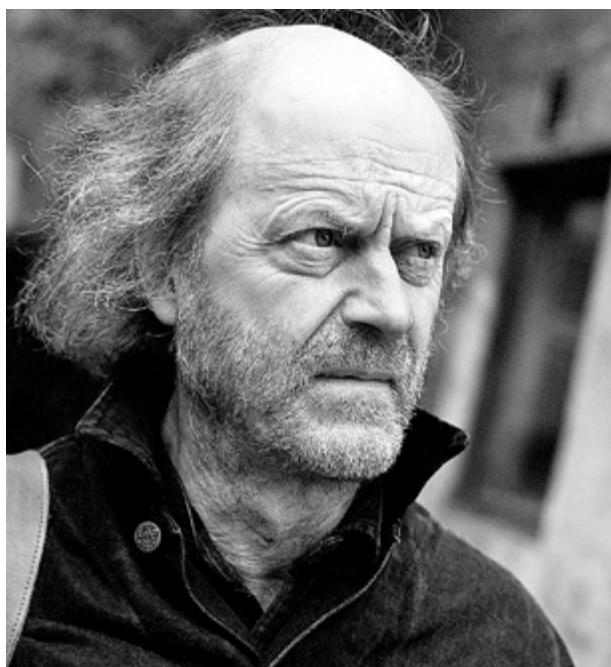
Kan jag vara mig själv?

För Magnus Malm är grunden till ett sant liv att man vågar vara sann mot sig själv.

– Att man är sann mot sina känslor, tankar och sin vilja utan att censurera. Vi kan inte lyssna på andra eller på Gud om vi inte klarar av att lyssna till oss själva. Oavsett vad. Bibeln lär oss att det är okej att säga allt till Gud. Psaltaren omfattar alla känslor en levande människa kan ha. Bönen är en övning i att vara sann.

Vad är då ofrihet, att inte leva sant? Enligt Magnus Malm handlar det till stor del om att inte få vara den man är.

– Jag försöker vara någon annan med följden att jag håller mig själv tillbaka. Ofrihet är att spela en roll och trycka tillbaka mig själv. I en miljö med männ-

MAGNUS MALM säger att om vi inte är sanna mot oss själva kan vi inte heller lyssna på varandra eller på Gud.

FOTO: LUTHERFORLAG

iskor där jag kan vara mig själv på gott och ont är jag fri.

Malm poängterar att även om man rör sig i kristna miljöer där man borde kunna få vara sig själv behöver det inte alls vara så per automatik.

– Det är skäl att fråga sig om församlingen är en miljö där man får vara människa. Är det okej att tänka, vilja och tycka eller finns här en kod som ska följas? Jesus andedräkt är oerhört befriande, den tvingar maskerna att falla.

Magnus Malm talar om skenhelighets förbannelse, som skapar ofrihet.

– Det största och egentligen enda problemet Jesus hade med människor var skenheligheten, hyckleriet att visa sig heligare än man är, som fariséerna och de skriftlärdade representerar. Skenhelighet är tyvärr inte enbart ett fenomen under biblisk tid, den finns också i vår tid och den skapar ofrihet därför att den inte klarar av att människor är sig själva.

Är då alla områden av våra liv där vi inte är fria orsakade av lögn?

– Vi kan också vara bundna av andra människor och av strukturer, som inte alltid rotar sig i sanning, säger Malm.

Roten till all lögn hittar Malm i syndafallet, i ormens lögn.

– Ormen ljugar om två saker. Han ifrågasätter om Gud är sann och påstår att Gud vill begränsa människan eftersom hon inte får äta av kunska-pens träd. Den lögnen har varit effektiv eftersom vi människor tänker att Gud har en dold agenda och för att nå vår fulla potential som människor måste vi frigöra oss från Gud.

Vad betyder det då att Jesus är sanningen?

– Ordet blev kött. Sanningen blir kött och blod. Guds ord är inte principer eller idéer utan har med mänskligt liv att göra. Jesus inkarnerar sanningen. Återigen kommer vi tillbaka till att göra och leva sanningen.

PRESENTATION

Ur kyrkoårets marinad

Kyrkoåret är den där kalendern som är i otakt med samhällets ny-år och som bjuder både på gamla favoriter som första advent och Kristi himmelfärd och på anonyma doldisar i stil med tolfte söndagen efter pingst.

Den svenska författaren **Maria Küchen** (tidigare Gummesson) skriver både prosa, lyrik och litteraturkritik. År 2006 gav hon ut *Anteckningar efter en frontalkrock med Gud*, en personlig skildring av att komma till tro i vuxen ålder.

Nu har hon tagit sig an hela kyrkoåret med ett fast och vittomspännande grepp. *Söndagarna* är inte en bok som serverar hård fakta i lagom små munbitar. Snarare får man en känsla av att Küchen dykt ner i teman och texter för de olika söndagarna och lätit sig marineras i dem innan hon satt sig ner för att skriva sina egna reflektioner. Resultatet är en samling texter för kyrkoårets söndagar som ofta känns som korsningar mellan essäer och predikningar. Släktskapet med predikningar märks också på så sätt att när de är i sämre ändan nickar man mest instämmande medan man när de är i bättre ändan bearbetar dem och återkommer till dem i tanken länge efteråt.

Söndagarna är definitivt ingen bok man sträckläser. Inte bara för att den är skriven för att följa ett helt kyrkoår, utan lika mycket för att texterna mår bra av att bli lästa en och en så att de hinner falla på plats innan nästa söndag står för dörren.

ERIKA RÖNNGÅRD

Den hemiska farhåg

ÅNGEST. Varför har vi ångest? Är det en gåva eller en förbannelse? Kyrkpressens redaktör Sofia Torvalds läste en strålande bok om ångest och slöt fred med sin egen.

TEXT: SOFIA TORVALDS ILLUSTRATION: MALIN AHO

JAG BLEV FLYGRÄDD efter en klassresa till Italien i gymnasiet. I mina minnen störtdyker planet. Folk skriker, kräks i papperspåsar som går sönder, röker trots att det är förbjudet att röka. Jag är livrädd, men vi klarar oss.

Sedan dess har jag känt starkt obehag för att flyga. Jag noterar minsta lilla ljud, minsta lilla darrning i den ihåliga plåtkroppen. Jag misstänker konstant att något är fel, att det kanske luktar rök. Det värsta är att jag inte kan kliva av när jag vill.

I vintras gick jag på fest och träffade ett par, en journalist och en läkare, som gick i gymnasiet med mig och satt på det där planet som åkte genom åskmoln på väg hem från Italien.

– Minns ni inte? undrade jag. Minns ni inte hur hemskt det var?

De gjorde sitt bästa, de försökte verkligen. Kanske var det lite luftgropar under den flygningen? Men nej, hur de än försökte kunde de inte framkalla samma bilder som jag bär på: kaoset, rädslan, känslan av att störta.

Varför? Efter att ha läst **Scott Stossels** bok *My Age of Anxiety* förstår jag äntligen. Jag läser och skrattar, gråter, känner igen mig och upplever någon sorts glädje och triumf över att det finns så många som är så rädda och över att rädslan kanske för med sig förmåner, liksom den grekiska hjälten **Filoktetes** variga fot hörde ihop med att han var strålande på bågskytte.

Jag tvingar min man att läsa boken för att han ska förstå mig bättre. Han läser och säger att den är mycket intressant, mycket välskriven, men irriterande.

– Varför kan ni inte bara ta er i kragen?

JA, DET ÄR frågan. Varför kan vi inte bara ta oss i kragen?

Scott Stossels bok om ångest börjar med en scen från hans eget bröllop. Han svettas så att han ser ut att ha varit i duschen, hans ben skakar så att han måste stöda sig på sin blivande hustru, han mår illa, han känner sig svimfärdig, men framför allt känner han förlamande ångest: han är rädd för att dö, han är rädd för hur upprörda alla gästerna måste vara, hur de måste tänka att han – ett vrak! –

aldrig kan vara värd den kvinna han ska gifta sig med. Till och med prästen tittar på honom med fasa, mimar ett ljudlöst "är du okej?". Vad kan man svara på det? Jo, jag är okej. Kan jag bara få gifta mig snabbt?

Han berättar om sin barndom, om den judiska faderns fixation vid Förintelsen, om den neurotiska, otrygga modern, om terapisesionerna som började i barndomen och pågått sedan dess, om medicineringen som också den började i barndomen och pågått sedan dess, om alla piller han testat, om meditation och bön och sprit. Han beskriver den exakta cocktail som krävs för att han ska kunna föreläsa (han är en framgångsrik journalist och författare), precis hur många piller och drinkar som krävs för att han ska klara av att kliva upp på en scen och tala inför publik.

Jag har läst en del om ångest i mina dagar. Texterna har oftast varit skrivna antingen av experter eller uppgivna offer. Det som är så fräscht med Stossel är att han egentligen aldrig blir riktigt uppgiven. Hans ångest började tidigt och behandlades tidigt, ändå har den varit svår och långvarig. Men medan han kämpat med rädslor, fobier och ångestens otaliga fysiska manifestationer har han samtidigt skaffat sig utbildning och jobb, bildat familj och levt det liv han längtat efter, så gott det varit möjligt.

Här finns inget "före" och "efter", ingen omvändelsescen, ingen frälsning. I stället en daglig kamp, ett dagligt övervinnande av frestelsen att stänga in sig i hemmet och aldrig mer gå ut.

En fjärdedel av amerikanerna har i något skede av sitt liv kämpat med svår ångest. Forskarna och läkarna betraktar i dag ångest som en psykets diabetes: en besvärlig åkomma som man med rätt livsstil och medicinering kan lära sig att leva med.

ÅNGEST HAR behandlats på olika sätt under århundradenas lopp. I dag utgår den behandling som finns att tillgå från olika antaganden, som sedan resulterar i olika behandlingar. Ett psykoanalytiskt antagande är att det är bortträngda tankar eller inre psykiska konflikter som leder till ångest. Beteendevetare antar att ångesten är

"En gåva och en förbannelse. Den ångestfyllda är fågeln som får flocken att lyfta när ett rovdjur närmar sig."

inlärd (jag lärde mig till exempel under klassresan till Italien att vara rädd för att flyga). Den biomedicinska behandlingen utgår från att ångesten har att göra med hur olika delar av hjärnan fungerar och att våra gener påverkar hur till exempel vår amygdala reagerar eller olika signalsubstanser fungerar. Det finns också ett mer

Där det bränner till

BOK

Solkattens år

Författare: Merete Mazzarella
Förlag: Schildts & Söderströms 2015

Solkatten är en liten katt av vit plast, försedd med solpanel. Den står på fönsterbrädet hemma hos **Merete**

Mazzarella och hennes man L och vinkar med handen, långsammare på vintern och snabbare på sommaren. Det är den som gett namnet åt Mazzarellas nya bok *Solkattens år*, en bok om vardag, resor, kärlek, böcker och aktuella händelser.

Vad är det som gör att jag alltid gärna öppnar en bok av Merete Mazzarella, trots att de teman hon tar upp kanske inte känns relevanta för just mig? Oftast handlar det om hennes förmåga att

balansera mellan det allmänna och det privata.

Den här boken har några bärande teman, ett är åldrandet – hon har fyllt sjuttio – och ett annat är den sena, stora kärleken till mannen L. Den som läst Mazzarella under åren har koll på hennes familj och har kanske rent av bekymrat sig över hur exmannen, som bor i Uppsala, har det. Det får man veta något om i *Solkattens år*, liksom också hur det är att vara gift med någon som är änk-

ling. Minnet av L:s första fru Anki, som Mazzarella aldrig träffat, blir en viktig ingrediens i boken. Hur känns det att vara gift med någon som levt en hel livstid tillsammans med någon annan, så länge att de självklart kokade mat och vek överdrag på samma sätt, medan man själv är den som ännu inte hunnit lära sig?

Jag är fullkomligt övertygad om att Merete Mazzarella inte skriver ett ord som hon inte tänkt igenom

mycket grundligt, och ändå kan jag som läsare sitta och tänka: Att hon vågar skriva det där!

Hon skriver mycket klokt om vikten av emotionellt arbete, om flyktingar, om glömska – och sedan plötsligt en scen, en vardaglig scen, som känns drabbande och skakande och som jag återvänder till i tankarna flera veckor efteråt.

Det är därför jag läser Merete Mazzarella.

ERIKA RÖNNGÅRD

an om framtida lidande

existentiellt sätt att se på ångest: vad innebär ångesten, vad är dess mening?

Ångest, som den definieras av Stossels terapeut, ångestexperten **Dr W.**, är detta: "En förväntan om framtida lidande, en skräckslagen förväntan om en katastrof som är omöjlig att bära och som omöjligt kan förebyggas."

Dr W. tror att roten till ångest näs-

tan alltid är en existentiell kris gällande frågor som dessa: Att vi blir gamla, att vi kommer att dö, att vi kommer att förlora människor vi älskar, att vi kommer att råka ut för professionella motgångar som skakar vår självbild, att vi måste kämpa för att hitta en mening med våra liv, att vi måste göra kompromisser mellan vår per-

ÄR ÅNGESTEN en sjukdom, en svaghet, en förbannelse? Eller är den kanske en förmåga som gått överstyr?

sonliga frihet och det som våra relationer eller samhället kräver av oss.

Stossel själv lutar mer åt de kemiska, genetiska förklaringarna. Ändå, känner han, har han med åren börjat acceptera tanken att ångesten kan vara ett sätt att skydda psyket mot sorg eller smärta.

Men varför, undrar han, känns då ångesten så mycket värre än smärtan?

BÖN OCH MEDITATION skyddar mot stress och ångest. Det finns mycket forskning om det här. Om ångest är ett existentiellt sjukdomstillstånd kanske värden består i att hitta svaren på de mest skrämmande frågorna: döden, meningen, allt det.

Också Stossel har försökt gå den vägen, försökt be, sökt sig till kyrkor. Men han kom ingenvart.

Själv känner jag både grundtrygga och grundångestfyllda kristna. Jag vet också att min egen tro är präglad av min tendens att bli orolig och ångestfylld. Kanske rent av så att jag inte skulle tro om jag inte var så orolig?

Samtidigt: då skulle jag ju inte vara jag. Jag vet att det finns de som fnys åt människor som jag: jagade till korset av sina egna rädslor. De tycker att det vore mycket mer trovärdigt om man blev troende efter grundlig analys och logisk argumentation.

Själv tycker jag att det faktum att bön kan lindra ångest är ett mirakel som borde få alla att bli troende.

STOSSEL LIDER av en mängd fobier. Den kanske värsta är rädslan för att kräkas. Hans skildring av terapin mot kräkfobi är obetalbar. Olyckligtvis är han ett svårt fall – fobin kvarstår – men just för att han är ett så svårt fall kan han sila forskning och fakta genom det självgenomlevda så att man bara inte kan sluta läsa.

Han skriver om sin oroliga mage och samtidigt om hur vi reagerar på stress, om hur en del av oss reagerar snabbare, och på lindrigare stress, än andra. Han skriver om rädsla för att uppträda offentligt, om separationsångest och om hur han fylls av euforisk handlingskraft då hans hus drabbas av en tornado och hans liv äntligen blir farligt på riktigt. Han skriver också att neurotiker ofta är mycket duktiga arbetstagare.

Han skriver om mediciner, terapier, ångestens historia och ångestforskning.

Så vad hjälper det mig att veta att ångestfyllda människor ofta har mer magproblem, är mer smärtkänsliga och lättare har en känsla av bristande livskontroll än andra? Vad hjälper det mig att veta att **Charles Darwin** var lamslagen av rädslor och magbesvär och att **Mahatma Gandhi** var livrädd

för att tala offentligt?

Vad hjälper det mig att veta att människor med social fobi verkar ha en överutvecklad förmåga att läsa av arga ansikten, och att den förmågan antagligen utvecklets för att den lett till sociala fördelar?

Å, det hjälper en hel del. Det handlar om hur man ser på sin ångest. Är den en sjukdom, en svaghet, en förbannelse? Eller en förmåga som gått överstyr, något i grunden positivt som hos individen framkallar lidande men kanske också fördelar? Ångestfyllda människor är i allmänhet mer intelligenta än icke-ångestfyllda människor. Ångesten föds ur förmågan att leva sig in i möjliga framtidsscenerier.

En gåva och en förbannelse. Den ångestfyllda är fågeln som får flocken att lyfta när ett rovdjur närmar sig. Det är tungt för den fågeln, men för flocken är det bra.

TILLBAKA TILL den ursprungliga frågan: Kan vi inte bara ta oss i kragen?

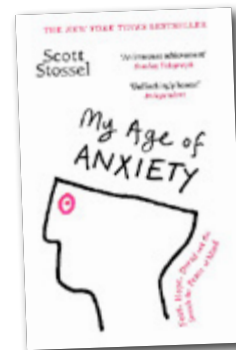
Vår förmåga att klara av stress bestäms bland annat av hurdana mängder olika signalsubstanser vi har i vår hjärna, mycket av detta avgjordes i befruktningsoögonblicket och är inget vi kan göra något åt själva.

Visst kan vi ta oss i kragen, men kanske inte på det sätt som den som sällan har ångest tror. Vi kan leva ett liv i bön och undvika stress. Vi kan äta medicin när det blir riktigt illa och vara mycket rädda men ändå göra det mesta vi drömmer om.

Kierkegaard menade att det finns något som är värre än att känna hopplöshet och ångest och det är att vara hopplost ångestfylld utan att veta om det. Att bedöva sig med livet och allt dess goda är att förlora sin själ.

Och dessutom: kommer en verklig fara lugnar sig de flesta neurotiker. Det är en lättnad att äntligen få vara rädd på riktigt tillsammans med alla andra.

Scott Stossel: My Age of Anxiety. Fear, Hope, Dread, and the Search for Peace of Mind. Vintage Books 2013.

Beställ Nyckeln nu!

Nyckeln är en professionstidning för dig som jobbar i kyrkan eller är förtroendevald och behöver känna till de strömningar som råder på det kyrkliga fältet. Tidningen ger dig en bra bild av var kyrkan rör sig just nu.

Nyckeln utkommer fyra gånger per år.

Prenumerationspris: 33,50 euro/år

Lösnummer: 9,90 euro

TANDPROTESER

bör ses över och förnyas regelbundet för att undvika käkleds-skador och irriterat tandkött. **GRATIS KONTROLL!**

Specialtandtekniker
HANS BOSTRÖM
står till Er tjänst
tfn 723 5151

*Del bästa man kan ge
en annan människa
är ett vackert leende!*
Rosenlundsgatan 6, Jakobstad

SANIFAST.fi

NU INLEDS ett nytt parhusprojekt i natursköna Emaus, Malax

Ring 0500-324120 för mer info!

BYGGER • RENOVERAR • FASTIGHETSSERVICE

0500 324 120
www.sanifast.fi

SANIFAST

Bygger, Renoverar, Målar
Fastighetsservice, Minigrävare
Rakentaa, Remontoi, Maalaa
Kiineistöhuolto, Minikaivuri

Böle Lanthandel och Köttrockeri

Kristinestadvägen 644
64240 Böle

Öppet:

Må-To 8-17
Fr 8-18
Lö 8-13

Tel. 06-225 8282
eller 040-586 7949

Läger för hela härliga nyfamiljen!

- 18-20.9 och 13-15.11.2015
- Samma familjer deltar båda veckosluten. Välkomna med!
- Info: petra.willamo@bvif.fi | 050-434 3174
- www.bvif.fi

BARNVÅRDSFÖRENINGEN
Familjearbete | Perhetyö

- Fraktsågning
- Nyggbyggnadsarbeten
- Renoveringsarbeten
- Renovering av stockbyggnader
- Virkesförsäljning

HÄGERS SÅG & BYGG

Haraldsrundan 29,
Nykarleby, 050 525 3424

Välkommen till Kristinestads marknader!

GAMMALDAGS TORGDAG 5.9

Nedre torget är reserverat för gamla fordon. Välkommen!
tel. 0400 562 980

MIKAELIMARKNAD 2-3.10

Boka marknadsp plats: tel. 040 1246124 eller marknader@krs.fi

visitkristinestad.fi
040 740 2311
turism.matkailu.fi

SPA/HÄLSORESÄ PÄRNU TERVIS ESTLAND

1.11 - 7.11 529 €

BUSS-BÅT-HELPEPENSION
LÄKARBESÖK-
6 DAGARS BEHAND-
LINGSPAKET
(3 BEH. PER DAG)
RUTT: PARGAS-KIMITO-
EKENÄS O.S.V.
TERVIS HAR SERVICE
ÄVEN PÅ SVENSKA

FRÅGA MERA PÅ
PARTOURS
0440 524911
partours@parnet.fi

Tag din grupp med på en upplevelserik flodkryssning på Kyro älv.

Flodkryssaren Jaakko-Illkas kryssnings-säsongs fortsätter långt in på hösten.

I samband med kryssningarna fås en guidad arbetsuppvissning på Namitupa och givetvis också smakprover på varma polkagrisar. Det finns också möjlighet att köpa godis på stället.

Kryssningarna kan också fås med mat, kaffe och dragspelsmusikant.

Restaurangservice som kan kombineras med kryssningen: upplevelsemåltid på Jussis flodbastu mitt i Kyro älvs landskap eller en läcker buffé i gästgiveriet i Ilmajoki som ligger strax intill Namitupa.

candy factory
Namitupa

Kauppatie 25, Ilmajoki
tel. (06) 424 1912
www.namitupa.fi

En lätt och trygg dosdispensering av mediciner, hjälper i vardagen

ANJA
DOSDISPENSERING

www.pharmaservice.fi

– Bekväm service.

TRYGGHET +
INBESPARINGAR

En kund, som omfattas av dosdispenseringsservicen, får sina läkemedel förpackade i dospåsar för två veckors bruk per gång. Servicen omfattar också en kontroll av helhetsmedicineringen gjord av apoteket. Där utreder man ifall kunden eventuellt har onödiga mediciner eller dubbelmedicinering samt kontrollerar att de läkemedel som är i användning kan användas samtidigt.

I den maskinella dosdispenseringen betalar kunden endast för de läkemedel som expedierats till honom / henne – inte som vanligt för hela läkemedelsförpackningar. På detta sätt uppstår en inbesparing men också en minskning av läkemedelsavfall: det samlas inte hemma längre onödiga läkemedel. Fråga på ditt närapotek om dosdispensering eller logga in på www.pharmaservice.fi

PharmaService
www.pharmaservice.fi

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Två förstaårsstuderande, skötsamma flickor från huvudstadsregionen önskar hyra trea eller motsvarande i Helsingfors centrum. Tfn: 0400-330181

21 årig man från Åland söker etta i Helsingfors omgående! Skötsam, djur och rökfri. 0504403593

Två 24 åriga finlandssvenska tjejer söker bostad i H:fors. Vi studerar Ergoterapi vid Arcada och är icke rökande husdjursälskare (men ej ägare). Vi hör! Tel: 040-5374091/Sini 045-1245907/Emma

UTHYRES

Vacker 2r+kök+ bastu i Olars, Esbo. Lugnt bolag. Ledig. Tel.0400-549611

KÖPES

Önskar köpa stuga med strand/strandtomt i Raseborgstrakten. Staffan 040-7022838

En husmor med varmt hjärta blir pensionär

Vid tvåtiden på eftermiddagen fredagen den 7 augusti började parkeringsplatsen vid Alskathemmet fyllas med fordon och i lägergården vimlade det av människor. Lägergårdens husmor Birgitta Sundin bjöd på avskeds-kaffe med anledning av sin pensionering samtidigt som Vasa svenska församling höll sitt årligen återkommande konstläger.

Birgitta Sundin avslutar sitt uppskattade arbete som husmor på lägergården samtidigt som den stängs för en omfattande renovering som ska vara klar i början av sommaren 2016. Lägergårdens besökare och lägerdeltagare har fått njuta av Birgittas omsorg och goda mat sedan januari 1997.

Det sägs att köket är hemmets hjärta, och på Alskathemmet har det hjärtat varit varmt. Birgitta är inte de stora ordens människa, utan de goda handlingarnas människa. Det har varit en fröjd att komma till Alskat och uppleva hur det alltid funnits en tanke och det lilla extra bakom dukning och komposition av maten. Birgitta har också sett människan i matgästen. "Att vara husmor på en lägergård är så mycket mer än att bara tillreda mat" har hon sagt, och framhållit att allt arbete på en läger-

GÄSTERNA GAV Birgitta Sundin ett tackkort i form av ett handtryckt påslakan. FOTO: LENA STRENG

gård är ett teamarbete, där hela personalen ska kunna överlappa varandras uppgifter. Husmor ska kunna stänga och öppna dörrar, lägergårdens föreståndaren servera kaffe och hela teamet ansvara för trivseln i miljön. Birgitta dimitterades från

Högvalla seminarium som ekonomi- och kosthållsföreståndare år 1972. Hon arbetade 17 år i köket i Sundom lågstadium. På sin 40-årsdag 1990 fick hon studentbetyg från Vasa Aftonläroverk och när hon blev rädd att "hjärncellerna skul-

le förtvina" gick hon en modern uppdaterad utbildning till storhushållsföreståndare. Hon har arbetat vid Borgaregatas högstadium och vikarierat som lärare vid dåvarande Yrkeskolan i Vasa innan hon genom sitt engagemang i Sundom kapellförsamlings kapellråd blev tipsad om husmorstjänsten vid Alskathemmet.

De små personliga tackgåvor hon fick vid avskeds-kaffet åtföljdes av tacksamma reflektioner över allt som Birgitta förmedlat och delat genom sin person och gedigna yrkeskunskap. Att "Tack- och -hej-kaffet" ordnades samtidigt som konstlägret pågick i huset var ingen tillfällighet. Birgitta ville bjuda in till en lägergård i full aktion där alla kan mötas och glädjas tillsammans. Det största tackkortet fick hon i form av ett påslakan där alla lägerdeltagare och gäster gjorde textiltryck med sin hand. Behöver det nämnas att allt vi bjöds på denna dag var utsökt gott!

På barnläger, skribaläger, pensionärläger, tysta retreatter med mera har Birgitta vid alla måltider stått bakom serveringsdisken och gett oss sitt varma leende. Tack!

■ BIRGITTA ÅSVIK

LOCUS

www.locus.fi

STOR EFTERFRÅGAN PÅ HYRESLÄGENHETER

1000-tals nöjda kunder kan inte ha fyllt
Vi står till Er tjänst under hela hyrestiden.

Förmedling med omtanke sedan 1993

Oy N&N Locus Ab Aff (A)
Smedsgatan 13, 00150 Helsingfors
tel. (09) 17 17 44, fax. (09) 17 00 45
locus@locus.fi, www.locus.fi

Hedra minnet

Begravnings-tjänster
med tiotals år
av erfarenhet.

Blomsterarrangemang,
unika kistor,
urnor.

Nu även i BORGÅ.

Vi rekommenderar
tidsbeställning.

Blomster- och Begravnings-tjänst

P. Borg & Co 30 år

Fredsgatan 25, Borgå, tel. 010 322 0080

Stora Byvägen 27, Sibbo, tel. 09 239 2882

www.borg.fi • info@borg.fi • info.porvoo@borg.fi

I sorgens stund är du inte ensam

HOKI ELANTO

BEGRAVNINGSTJÄNST

En byrå med komplett service.

60
VUOTTA

HELSINGFORS

FORUM tel. 010 76 66620

HAGNÄS tel. 010 76 66500

MALM tel. 010 76 66630

TÖLÖ tel. 010 76 66530

ÖSTRA CENTRUM

tel. 010 76 66590

ESBO

ALBERGA tel. 010 76 66610

ESBOVIKEN tel. 010 76 66640

HAGALUND tel. 010 76 66570

VANDA

DICKURSBY tel. 010 76 66560

MYRBACKA tel. 010 76 66600

KERVO tel. 010 76 66550

HYVINGE tel. 010 76 66580

(0,0835 €/samtal + 0,1209 €/min)

TELEFONJOUR 24 h:
050 347 1555

hok-elannonhautaupalvelu.fi • perunkirjoitustoimisto.fi

European
Healing Room Conference

15-17 Oktober
Talare: Cal Pierce
STOCKHOLM

WWW.HEALINGROOMSCONFERENCE.COM

STENHUGGERI LEVANDER

- nya gravstenar
- gravering
- borttagning av gravsten
- återmontering av gravsten
- förgyllning/försilvring
- rättning
- slipning

EN MINNESVÄRD VISAR
VÖRDNAD OCH VÄRDIGHET
Rönbackav. 32 A
00710 Helsingfors
tel. 09 387 6284

Semestra i Kalajoki!

Karhunlinna och Karhunpesä
har tillsammans bäddplatser
för 10+6=16 personer.

Boka 040 703 2531

www.purmohirsitimber.com

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945

BEGRAVNINGSBYRÅ

ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS
www.armasborg.fi

Tel 612 9890
Jour 0400 977 000

Vaasa / Vasa

Kivihaantie / Stenhagavägen 2
65300 Vaasa / Vasa

Vaihde / Växel 093 541 4600

Avoinna / Öppet:

ma-pe klo / mån-fre kl 7-19

la klo / lö kl 9-15

Kokkola / Karleby

Topparinmäentie / Topparbacksvägen 2
67600 Kokkola / Karleby

Vaihde / Växel 093 541 7200

Avoinna / Öppet:

ma-pe klo / mån-fre kl 7-18

INKAST KATARINA GÄDDNÄS

En annorlunda sommar

VI SKULLE få en lång skön sommar, barnen och jag. Jag hade fått arbetsstipendium och skulle skriva klart romanen. Första sommaren på länge skulle jag kunna arbeta hemifrån. Jag såg fram emot tidiga skrivarmorgnar i lugn och ro, utflykter med barn och barnbarn, sommarkonserter, bärplockning och de första kantarellerna. Det blev inte alls så. Det blev en sommar med extrem trötthet och värk, neuroborrelios, hjärnhinneinflammation, sjukhus, antibiotikadropp i tre veckor. En sommar då barnen (de äldsta är redan vuxna) fick ta hand om varandra och om mig. En sommar då mördarsniglarna kom till min älskade trädgård och fick härja fritt.

Det blir inte alltid som man tänkt sig, men det kan bli bra ändå. Fast någon tapperhetsmedalj i optimism är jag inte värd, så ledsen, arg och bitter har jag varit över sommaren som bara försvann i ett stort svart hål. "Hösten är också härlig! Det kommer fler somrar!" tröstar vännerna. Jag svarar ingenting, surar, lätt för dem att säga. Det var ju den här långa, ljuvliga sommaren som familjen skulle tanka sol och gemenskap.

MEN SÅ dör en vän helt plötsligt och oförberett, mitt i livet, och hela min tillvaro får ett nytt perspektiv. Vad är regn, mördarsniglar och borrelia?! Vi lever alla, vi har varandra. Jag lever, barnen lever, det finns mediciner, det blir bättre. Jag tänker på min farfar som låg döende på Vasa centralsjukhus med långt gången skelett cancer. "Det kunde vara värre" sade farfar Holger som han brukade. Och han menade det verkligen, på något underligt vis så gjorde han faktiskt det.

Det är något jag behöver lära mig. Gång på gång blir jag påmind om att livet sålän blir som man tänkt sig, men att det kan bli bra ändå. Jag tror inte att Gud – Skaparen, Befriaren, Livgivarskan – sänder död, sjukdomar och elände för att tukta människor, men jag vet med visshet att vi kan välja hur vi förhåller oss till det, att vi kan lära oss något av allt som händer oss i livet, att människan klarar av allt möjligt om hon inte behöver vara rädd. Rädslan är kärlekens motsats och Gud är kärleken. Den kärlek vi tillitsfullt får vila i.

JAG HAR så mycket att vara tacksam över. I sommar har jag ännu tydligare fått se vilka fina ungar jag har. Hur mycket vi tycker om varandra, hur bra vi trivs i varandras sällskap. Jag har fått erfara att jag inte är outhärlig på något sätt, att det finns en massa människor runt oss som bryr sig. Och mördarsniglarna? Tja, dem får jag väl ta itu med nästa sommar.

Katarina Gäddnäs är författare och journalist.

ÅSIKTER RESPEKT

Låt alla ha sin tro och tolkning

Jag har följt med debatten i KP om homosexualitet, tro och bibeltolkningar samt fått ta del av några människors olika uppfattningar om detta. Jag vet inte vilken sexuell läggning dessa olika människor har, men själv är jag homosexuell och visst påverkar debatten mig. Jag ämnar dock inte berätta om hur det känns att läsa debatten om min sexuella läggning som jag är född med och inte kan göra något åt, i stället tänkte jag dela med mig av mina tankar kring hur jag upplever att debatter om tro och bibeltolkningar ofta kan te sig.

Enligt mig tycks sådana ofta handla om att vi människor vill övertyga varandra om att vår egen tro eller tolkning av Bibeln är den enda rätta, vi tycks

ej heller vara intresserade av att ta del av den andras dito. Detta kanske för att vi upplever att vi redan har den sanna uppfattningen och att det kanske finns risk för irrlära om vi lyssnar på den andra parten. Utgående från detta så funderar jag; skulle det vara möjligt att visa varandra respekt och aktning genom att låta det hela förbli så, alltså låta den andra parten ha sin tro och tolkning samt låta sig själv ha sin egen? Själv svarar numera ja på den frågan.

Gällande homosexualitet, tro och bibeltolkningar så tror jag personligen att människan föds med sin sexuella läggning och att homosexualitet på samma vis som hetero-

bi- och transsexualitet är en del av skapelsen. Likaså tror jag att det är naturligt och rätt för en homosexuell att bilda par och ha sex med en person av samma kön, men jag har också respekt för den som tror det motsatta. Jag tror således inte att homosexualitet eller att bilda samkönade par är synd eller något onaturligt, men det är ändå helt okej för mig som homosexuell att en del människor tror att det är det. Vi har olika åsikt och vi behöver inte vara vänner, men vi kan ändå visa respekt för varandra och låta varandra leva och tro som vi vill. Eller leva och tro som vi måste, ibland kan det vara svårt att förändra en trosuppfattning eller bibeltolk-

ning som man haft under lång tid, och att förändra sin sexuella läggning är enligt min egen erfarenhet omöjligt.

Kan vi leva tillsammans trots olika uppfattning gällande sexualitet och tro, men också gällande tro överlag? Kan vi behandla varandra med respekt genom att låta varandra ha den tro var och en har utan att försöka övertya varandra om att ens egen tro är den enda rätta? Jag tror att det skulle finnas större möjlighet till frid och harmoni på vår jord om vi kunde det.

Med respekt,

SIMON HÄGER

Helsingfors/Nykarleby

HOMOSEXUALITET BIBELN

Ett helt annat fokus

Det sker bokslut i Bibeln. Gud evaluerar sitt eget handlande, vilket man bör som ledare. Men tvärtom vad Kim Enkvist skriver i KP 32 om att Sodom och Gomorra brändes till aska för "denna omtalade homosexualitet" är det läge att se hur Herren själv evaluerar städerna, i Hesekiel 16: 48, 49. Märk väl, främst Jerusalem. "Så sant jag lever, säger Herren Gud, din syster Sodom och hennes döttrar handlade inte lika illa som du och dina döttrar. Detta var din syster Sodom synd: hon och hennes döttrar kunde leva storlaget, i överflöd och ostörd ro, men de hjälpte inte den som var svag och fattig". Inte ett ord om homosexualitet! Däremot handlar hela Hesekiels bok om heterosexuallitetens mörkaste perversioner. Både människans synd och Guds straff beskrivs i heterosexuellt starkt våldserotiska termer. Ingen läsning att rekommendera. Observeras bör ändå att synden ingensans där är specifikt homosexuell, snarare då tvärtom om något. Synden i Sodom är dessutom det vi alla sysslar med just nu då vi inte hjälper de oss fattigare och svagare.

Paulus nämner inte heller "särskilt homosexualitet" i Romarbrevet, för att den framstod som särskilt

chockerande för judarna" trots att Helge Ekman i KP 33 skriver så. Romarbrevets kapitel 1 med de så omtalade verserna 18-32 handlar om hedningar i Rom och deras tempelceremonier och sexuella excesser i rituell form, orgier. Paulus nämner verkligen inte homosexualitet "särskilt" överhuvudtaget. Lika lite kommenterar Herren själv heterosexuallitet "särskilt" fast han rasar över heterosexuella död överallt i Bibeln, mest prostitution och otrohet. Romarbrevets genomgående fokus är ett annat: att först definiera synden och sen påpeka att den gäller alla. Det här är den kärna som uppfyllde Luther så helt att han axlade rollen som reformator. Att tolka homosexualiteten som synd är att gravt misskreditera insikten som strömmar från första till sista andetaget i Paulus brev till församlingen i Rom. Det är att göra homosexuella till syndabockar för den synd som likväl är de heterosexuellas synd. Då, i Rom. Och här, exakt just nu.

MONIKA PENSAR

RegnbågsMissionen

HOMOSEXUALITET BIBELN

En hel regnbåge

Insändaren i KP 27 om det "naturliga" äktenskapet var en "gedigen teologisk miss" och fortsättningen i KP 33 var en lika gedigen miss.

Bibels syn på det naturliga äktenskapet är att Gud skapade människan till gemenskap och att som man och kvinna, tillsammans, utgöra "Guds avbild". I den skapade naturen har Gud gjort föreningen av man och kvinna till den enhet som för livet vidare.

Bibeln ger oss en sann kunskap om verkligheten om vi utgår från att den är Israels Gud som talar till oss människor. Men vi har en tendens att se verkligheten så som vi vill att den skall vara. Insändaren om att "Stereotypa uppfattningar om kön upphör i Kristus" visar att det leder till dårskap i halva regnbågens färger när vi läser in våra egna åsikter i enskilda bibelord.

I takt med att kunskapen om vår kristna tro och Bibeln minskar och allt fler väljer bort de kristna värdena minskar respekten för medmänniskan och ökar ensamhet, meningslöshet, utslagenhet, mobbning och familjevåld.

Det enda som fortfarande kan förändra vårt samhälle är att vi enskilda krist-

na lever som Bibeln lär. "Klä er därför som Guds utvalda, heliga och älskade, i innerlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, mildhet och tålmod. Ha överseen- de med varandra och för- låt varandra, om ni har något att anklaga någon för. Så som Herren har förlåtit er ska ni förlåta varandra. Och över allt detta ska ni klä er i kärleken, bandet som för- enar till fullkomlig enhet." (Kol 3:12-14)

Det är intressant att gayrörelsens halva regnbåge symboliserar en relation där livet inte kan föras vidare. Gud satte en gång en hel regnbåge som ett tecken på att livet skall fortsätta på ett naturligt sätt. Han gav äktenskapet som ett starkt skydd för att livets kontinuitet, barnen, kan växa och fostras till den treenighet Han födde oss till. Gemenskap med Gud, andra och oss själva.

CARL GUNNAR WECKSTRÖM

Karis

HÄRMED AVSLUTAR Kyrkpressen debatten om samkönade äktenskap.

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Insändare måste förse med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

FOSTRAN BARN

"Ett barn kan inte vara med om något finare än att ha föräldrar som är uppriktigt intresserade av det."

Barnpsykiatern
Jari Sinkkonen

TRONS KÄRNA

Öppenhet eller synkretism

Elisabeth Sandlund på tidningen Dagen kommenterar Stockholms domkyrkoförsamling där en präst dialogpredikade med en imam förra sön-

dagen i kritiska ordalag. "Saken blir inte bättre utan sämre av att den store ekumenen Nathan Söderblom lyfts fram som förebild. Det är rent oförskämt att påstå att den väg som domkyrkoförsamlingen slagit in på är i samklang med hans anda."

Dagen före resten av vårt liv

Efter ett år ute i världen har Hannah Nilsson och Alan Kongari återvänt till Finland. Nu börjar ett nytt skede i livet: nygifta, i ny stad, med studier och jobb.

TEXT OCH FOTO: EMELIE MELIN

För ett år sedan flyttade **Hannah Nilsson** och **Alan Kongari** till Paris.

– Jag har i många år drömt om att bo i Paris. Jag visste att jag ville ta ett mellanår efter gymnasiet, säger Nilsson och dricker ur sin kaffemugg.

Paret sitter bredvid varandra på en träbänk i det grönskande kaféet i Nilssons gamla hemstad Karis.

Nilsson fick kontakt med en församling i Paris och hittade boende genom en vän. Kongari kände också att det var dags att göra något nytt. Han sökte flera jobb i Paris, men lyckades inte få något.

– Jag bad och funderade på vad jag skulle göra. Jag fick för mig att jag ska köpa biljetter och så sköter Gud resten. Tre dagar innan vi skulle resa fixade sig allt: Jag hade boende och jobb.

Under hösten jobbade Kongari som au pair, Nilsson volontärarbetade i församlingen och jobbade som barnvakt vid sidan om.

Var Paris som ni hade väntat er?
– Jag hade aldrig varit i Frankrike förut och talade inte franska så det var ganska spännande, säger Kongari.

– Det är annorlunda att bo där än att vara turist. Mycket av det glamorösa Paris försvann nog för mig. Men jag älskar fortfarande Paris. Det var annorlunda men intressant. Jag tycker om att bo i en

storstad, säger Nilsson.

Hon fick också vara med om den romantiska Paris-upplevelse hon drömt om när Kongari friade till henne vid Eiffeltornet.

Skola och mission

Över jul och nyår var paret hemma i Finland och återvände i slutet av januari till Paris. Nilsson hade redan på hösten bestämt att hon ville gå en lärjungaskola. När de träffat ledarna för organisationen Ungdom med uppgiftsskola i Paris blev Kongari också intresserad. Problemet var pengarna. Båda hade inte råd att gå skolan.

– Men de sade att det var det minsta av våra bekymmer, berättar Kongari.

Och en tid senare fick han beskedet att resten av kostnaderna, nästan tusen euro, var betalda.

– Vi vet inte ännu vem som betalade. Det var ett vittnesbörd om Guds trofasthet och hur han förser oss, säger Nilsson.

Under tre månader hade de lektioner i ämnen som att höra Guds röst, lovsång, relationer och mission.

Därefter åkte en grupp på åtta studenter och två lärare till Sydostasien. Vilka platser de besökte vill paret inte säga. En del länder i området har mycket stränga regler kring mission.

NÄR KP träffade Alan och Hannah Kongari hette hon ännu Nilsson. Drömbäddningen i Killarney, Irland såg de fram emot med spänning.

– Vårt mål var att tjäna människorna där och hjälpa, enligt deras behov. Det vi gjorde mest var att undervisa i engelska. En vecka byggde vi ett hus i en by och vi jobbade lite med kyrkor, berättar Nilsson. För mig var det första gången i Asien. Det var ögonöppnande. Levnadssätt och levnadsstandard är så annorlunda. Jag förstod hur mycket vi har här i västvärlden.

Vad var det viktigaste ni lärde er?
– Att Guds kärlek är nog för mig. Eftersom han älskar mig finns det inte något viktigare. Och att Gud är trofast, säger Nilsson.

– En stor sak för mig var gemenskapen. Det var något speciellt med vår gemenskap, vi kom varandra nära på ett sätt som man in-

te ser så ofta, säger Kongari. **Hur har det här året påverkat er relation?**

– Jag skulle säga att vi har lärt känna varandra bättre, sett både dåliga och bra sidor på ett annat sätt, säger Nilsson.

Kongari håller med. Innan de åkte utomlands bodde de på sex timmars avstånd från varandra.

Då och då säger de något åt varandra på engelska. Språket, som också är Kongaris modersmål, har liksom fastnat efter så många månader. **Vad händer här näst i era liv?**

– I morgon besöker vi magistraten. Då registreras vi som gifta, säger Kongari.

Sitt verkliga bröllop firar de i Irland. Kongari har släkt där och Nilsson förälskade sig i den lilla stad där bröllopet

hålls när hon var på resa med en vän.

– Tänk vad skönt att jag inte behöver övertala henne att gifta sig på Irland, säger Kongari med glimten i ögat. **Imorgon är ni gifta. Hur känns det?**

– Jag ser fram emot det jättemycket, säger Nilsson.

Och en liten stund senare konstaterar hon glatt:

– Imorgon byter jag namn. För att förbereda sig inför äktenskapet har de läst och diskuterat.

Efter bröllopet börjar en ny vardag. Paret har fått nycklarna till sin nya lägenhet i Åbo där Nilsson börjar studera franska vid Åbo Akademi. Målet är troligen att bli lärare. Ätminstone vill hon jobba med franska och

med människor, gärna små barn. Hur det går att kombinera i Finland återstår att se. För Kongari är planerna mindre klara.

– Jag vet vad jag skulle vilja göra: jobba med människor. Det optimala skulle vara något i stil med livscoach, jag är intresserad av att jobba med unga killar, unga vuxna.

Hur blir det att återgå till vardagen i Finland?

– Jag tycker det är ganska skönt. När man rest runt hela världen är det skönt att komma hem och mellanlanda, säger Kongari.

– Jag tycker också det är väldigt skönt. Men jag kommer ha perioder när jag bara vill till Paris och tycker att det är för lite människor här, säger Nilsson.

Söndagskollistaren läste berättelsen om den förlorade sonen. Han betonade speciellt den äldre broderns avundsjuka. När han berättat färdigt frågade han barnen vem som inte hade varit glad över sonens återkomst. – Jag vet, svarade nitonåriga Olivia, det var den goda kalven!

JA TACK!

- JAG VILL PRENUMERERA PÅ KURIREN
- för resten av år 2015 och hela året 2016 för 84 € (inom Norden)
- Tre (3) provnummer för endast 14,50 euro.
- Ett halvt år för endast 42 euro.

- JAG DELTAR I KURIRENS UTLOTNING AV FEM PRESENTKORT TILL NÅGON AV S-GRUPPENS BUTIKER.

SÄND KURIREN TILL:

NAMN	
ADRESS	
	TEL

SÄND RÄKNINGEN TILL:

NAMN	
ADRESS	
	TEL

Nej tack, jag vill inte prenumerera på Kuriren. Jag deltar endast i utlotningen av presentkort till någon av S-gruppens butiker. Jag returnerar beställnings- och utlotningsblanketten försedd med frimärke. Var snäll och stryk över den färdigtryckta adressen på kupongen och skriv: Kuriren, PB 12, 65101 VASA.

Erbjudandet gäller till 30.11.2015

Kan sändas ofrankerat inom Norden Kuriren betalar portot

kuriren

PB 12
SVARFÖRSÄNDELSE
KOD 5005430
65103 VASA

kuriren
–tidningen för Dig!

Prenumerera på den populära finlandssvenska veckotidningen Kuriren. Inspirerande och trevlig läsning för hela familjen direkt hem i din brevlåda!

VI LOTTAR UT FEM PRESENTKORT

Prenumerera och delta i utlotningen!
Nu har du möjlighet att vinna ett presentkort à 50 euro till någon av S-gruppens butiker. Skicka in kupongen senast 30.11.2015.

